

Hvorfor bedrager du dig selv?

**Menneske! Hvad har bedraget dig
angående din gavmilde Herre?
(Qur'an, 82:6)**

HARUN YAHYA

Distributed by
Millat Centre

Translated by: Keith Dearn
Edited by: Uthman Ibrahim-Morrison

Abbreviations used:
(saas-sall-Allahu 'alyahi wa sallam): May Allah bless him and
grant him peace (following a reference to Prophet Muhammad)
(as-'alayhi's-salam): Peace be upon him (following a reference
to the prophets)

All translations from the Qur'an are from The Noble Qur'an: a New Rendering of its Meaning in
English by Hajj Abdalhaqq and Aisha Bewley, published by Bookwork, Norwich, UK. 1420 CE/1999 AH.

ISBN

Printed in India

by
Millat Centre
A-34, Mount Kailash
New Delhi - 110065 (India)
Ph.: 3282740, 3274339, 3257949
Fax: 3263567, 3258147
e-mail: sgagan@nde.vsnl.net.in

www.harunyahya.com

INDHOLD

Introduktion

At huske formålet med skabelsen

At være oprigtigt religiøs uden at bedrage sig selv

Hvilke løgne bedrager folk sig selv med?

Enden venter dem, der bedrager sig selv

Fordelene ved oprigtighed frem for selvbedrag

Evolutionens bedrag

Til læseren

Et specielt kapitel er tilegnet evolutionsteoriens kollaps, fordi denne teori udgør basis for alle antispirituelle filosofier. Siden darwinismen benægter skabelsesfaktummet – og derfor Allahs eksistens – har den over de sidste 140 år gjort, at mange folk har forladt sin tro eller er kommet i tvivl. Det er derfor en afgørende tjeneste, en meget vigtig pligt, at vise alle, at denne teori er et bedrag. Siden nogle læsere måske kun får muligheden for at læse én af vores bøger, finder vi det passende at tilegne et kapitel til at opsummere dette emne.

Alle forfatterens bøger forklarer trosrelaterede spørgsmål i lyset af Koranens vers og inviterer læsere til at lære Allahs ord og til at leve efter dem. Alle spørgsmålene omkring Allahs vers forklares, så der ikke efterlades nogen tvivl eller rum til spørgsmål i læserens sind. Bøgernes oprigtige, ligefremme og flydende stil sikrer, at alle i hver alder og fra hver socialgruppe let kan forstå dem. Takket være deres effektive, klare sprog, kan de læses i en omgang. Selv de, som fuldstændig benægter spiritualitet, påvirkes af de fakta, disse bøger dokumenterer, og kan ikke benægte sandheden af deres indhold.

Denne og alle de andre bøger af forfatteren kan læses individuelt eller diskuteres i en gruppe. Læsere, der er ivrige efter at få udbytte af bøgerne, vil finde diskussion meget brugbart, da det lader dem relatere deres refleksioner og oplevelser til hinanden.

I tillæg vil det være en stor tjeneste til islam at bidrage til udgivelsen og læsningen af disse bøger, udelukkende skrevet for Allahs tilfredsstillelse. Forfatterens bøger er alle ekstremt overbevisende. Af denne grund er en af de mest effektive metoder til at kommunikere sand religion til andre at opfordre dem til at læse disse bøger.

Vi håber, læseren vil se gennem anmeldelserne af hans andre bøger bag på denne bog. Hans rige kildemateriale om trosrelaterede spørgsmål er meget brugbart og en fornøjelse at læse.

I disse bøger, til forskel fra nogle andre bøger, vil du ikke finde forfatterens personlige synspunkter, forklaringer baseret på tvivlsomme kilder, sprogstil som ikke har respekt og hensyn over for hellige emner, og heller ikke pessimistiske argumenter, som skaber tvivl i sindet og afvigelser i hjertet.

Om forfatteren

Nu skrivende under forfatternavnet HARUN YAHYA, blev Adnan Oktar født i Ankara i 1956. Da han havde gennemført sin folkeskole og sin ungdomsuddannelse i Ankara, studerede han kunst på Istanbuls Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har han udgivet mange bøger om politik, videnskab og trosrelaterede spørgsmål. Harun Yahya er velkendt som forfatteren af vigtige værker, som afslører evolutionisternes bedrageri, deres ugyldige påstande, og de mørke alliancer mellem Darwinisme og så blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Harun Yahyas værker, oversat til 41 forskellige sprog, udgør en samling af totalt over 45.000 sider med 30.000 illustrationer.

Hans forfatternavn er en sammensætning af navnene Harun (Aaron) og Yahya (John) til minde om de to agtede profeter, som kæmpede imod deres folks mangel på tro. Profetens segl på hans bøgers forside er symbolsk og linket til indholdet. Det repræsenterer Koranen (det endelige skriftsted) og Profeten Muhammad (saas), den sidste af profeterne. Under vejledning af Koranen og Sunnah (Profetens (saas) lære), gør forfatteren det til sit formål at modbevise hver irreligiøs ideologisk fundamentalistiske tese og få "det sidste ord" for fuldstændigt at lukke munden på protesterne mod religion. Han bruger den sidste Profets (må Allah velsigne ham og bringe ham fred) segl, som opnåede ultimativ visdom og moralsk perfektion, som et tegn på hans intentioner om at komme med det sidste ord.

Alle Harun Yahyas værker deler et fælles mål: at formidle Koranens budskab, opfordre læsere til at overveje grundlæggende spørgsmål som Allahs eksistens og fællesskab og det hinsidige, og at udstille irreligiøse systemers svage fundament og perverterede ideologier.

Harun Yahya har et bredt læserpublikum i mange lande fra Indien til Amerika, England til Indonesien, Polen til Bosnien, Spanien til Brasilien, Malaysia til Italien, Frankrig til Bulgarien og Rusland. Nogle af hans bøger er tilgængelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, kinesisk, swahili, hausa, dhivehi (snakkes på Maldiverne), russisk, serbokroatisk (bosnisk), polsk, malaysisk, uygur tyrkisk, indonesisk, bengali, dansk og svensk.

Højt værdsat over hele verden har disse værker været medvirkende til, at mange har genfundet tro på Allah og fået dybere indsigt i deres tro. Hans bøgers visdom og oprigtighed sammen med en udpræget stil, der er let at forstå, påvirker direkte enhver, der læser dem. De som seriøst overvejer disse bøger kan ikke længere være fortalere for ateisme eller nogen perverteret ideologi eller materialistisk filosofi, fordi disse bøger er kendetegnet ved hurtig effektivitet, bestemte resultater og ubestridelighed. Selv hvis de fortsætter med at gøre dette, vil det kun være en sentimental insisteren, da disse bøger afviser sådanne ideologier fra deres fundament. Alle moderne bevægelser i benægtelse er nu ideologisk besejret, takket være bøgerne skrevet af Harun Yahya.

Dette er uden tvivl et resultat af Koranens visdom og klarhed. Forfatteren har beskedent til hensigt at fungere som et redskab i menneskehedens søgen efter Allahs rette sti. Der er ikke ønsket nogen materiel gevinst ved udgivelsen af disse værker.

De, som opfordrer andre til at læse disse bøger, at åbne deres sind og hjerter og vejlede dem til at blive mere hengivne tjenere af Allah, yder en uvurderlig service.

I mellemtiden ville det kun være spild af tid og energi at udbrede andre bøger, der skaber forvirring i folks sind, leder dem til ideologisk forvirring og som tydeligvis ikke har nogle stærke og præcise effekter med hensyn til at fjerne tvivlen i folks hjerter, som også bekræftet af tidligere erfaring. Det er umuligt for bøger at få sådan en stor effekt, hvis de er udtænkt til at understrege forfatterens litterære magt frem for det ædle mål at redde folk fra tabet af tro. De, som betvivler dette, kan hurtigt se, at Harun Yahyas bøgers eneste mål er at overvinde vantro og at formidle Koranens moralske værdier. Succesen og virkningen af denne service sætter sig fast i læserens overbevisning.

En pointe må huskes: den største grund til den fortsættende ondskab, konflikt og andre prøvelser udholdt af størstedelen af mennesker, er den ideologiske eksistens af vantrø. Dette kan kun afsluttes med den ideologiske sejr over vantrø og ved at formidle skabelsens vidunder og Koranens moralitet, sådan at folk kan leve efter det. Ser man på verdens situation i dag, som fører ind i en nedadgående spiral af vold, korrupsion og konflikt, er det tydeligt, at denne service skal udbydes hurtigt og effektivt, ellers er det måske for sent.

I denne indsats vil Harun Yahyas bøger tage en førende rolle. Ved Allahs vilje vil disse bøger være et redskab, som gør, at folk i det 21. århundrede vil opnå den fred, retfærdighed og lykke, som er lovet i Koranen.

Introduktion

Livsstilen og livsmålene hos de millioner af mennesker, som lever i irreligiøse samfund, er meget lig hinanden. Selv hvis de virker forskellige ved første øjekast, er de stadig i virkeligheden i bund og grund ens, for selvom de forhold, de lever i, er forskellige, er deres ønsker, lidenskab, ambitioner, planer, idealer og forhåbninger for livet i verdens praktisk taget identiske.

De år, hvor en persons karakter begynder at tage form, er i barndommen. I disse år lever børn meget bekymringsløse liv i verdens uvidenhed. Så møder de skolelivet og teenageårene. I disse år begrænses ambition til det typiske ønske om at have en bred vennekreds, at være populær i skolen, at have mærkevarer på og at opsætte en facade for folk. Så bliver skolen færdig og karrieren begynder. Gennem arbejdslivet prøver en person at forbedre sig selv i sin egen profession, tjene flere penge og opnå en forfremmelse. Han bruger al sin tid og energi på dette. Samtidig prøver han at finde og gifte sig med en god kone og producere en familie. I hans egne øjne er det eneste vigtige i verden at etablere et lykkeligt hjem. Kort sagt bliver han født, uddannet, går ind i arbejdslivet, gør sit bedste for at tjene penge og respekt, og senere gifter han sine børn væk og bliver bedstefar... Og han lever med så begrænsede verdslige mål og idealer.

Årene går hurtigt forbi og pludselig møder han livets største og mest uundgåelige sandhed. Dødstidspunktet kommer. Hvad end hans alder er på det tidspunkt, forlader han verden.

Indtil det øjeblik har han tænkt meget lidt eller slet ikke på død. Han har set en række folk omkring ham dø, men han har altid betragtet sin egen død som noget fjernt. Gennem sit liv har han ikke klaret at forstå ideen om død, fordi han i sit hoved har været så optaget med verdslige ting, at tanken om død ikke har strejft ham. Af denne grund er han langt væk fra essentielle overvejelser som Allahs gode glæde og Paradis og Helvede. Han har ikke været i stand til at forstå livets sande formål ved at reflektere over sådanne realiteter. Gennem sin tid i verden har han stræbet efter mål, planer og idealer, der er meget forskellige fra dem, som faktisk er meget vigtige. Han har arbejdet meget hårdt for verdslige ting men er totalt uforberedt for det hinsides.

Mens han er i denne tilstand, møder han døden, når han mindst venter den, uforberedt og forvirret ligesom en, der pludselig vågner fra en søvn. Han føler til sidst fortrydelse og vil vende tilbage, men nu er det for sent. Allah beskriver situationen for denne person og andre som ham i Sura as-Sajda:

Sig: "Den dødsengel, der har fået jer betroet, vil kalde jer bort. Siden bliver I bragt tilbage til jeres Herre." Kunne du blot se, når de, der forbrød sig, hænger med hovedet hos deres Herre! "Herre! Vi har set og hørt. Lad os vende tilbage, så vi kan handle ret! Vi er nu faste i troen." (Sura as-Sajda: 11-12)

Så hvordan ender en person i denne position? Hvordan klarer han at undgå virkeligheden indtil tiden kommer, hvor han føler en stor fortrydelse, som der ingen kur findes for? Hvordan kan han ignorere formålet, hvormed han er placeret i verden?

Der er forskellige forsvarsmekanismer, som folk bruger til at ignorere livets sandheder og til at trøste sig selv, når de gør dette. En af disse, måske den mest effektive, er selvbedrag. En person, som bedrager

sig selv, tror, han kan undgå alle realiteter, inklusiv død og alle ansvar. Faktisk er selvbedrag ikke en løsning. Modsat sender manglen på evne til at forstå det sande formål med eksistens i denne verden en person på en sti, der fører direkte til Helvede. Det, en person i sandhed må opnå, er at undgå at bedrage sig selv ved at undgå sandheden og drage den maksimale udnytte af den periode, Allah har skænket ham i verden.

Tænk nu på alt dette i forhold til dig selv. Indtil nu har du måske levet i stil med det, der beskrives ovenfor. Du har måske ikke tænkt på livets sande formål, du har måske tilsidesat dit ansvar over for Allah, Som skabte dig, og du har måske bedraget dig selv. Hvis du ikke pludselig vil møde døden, mens du er i dette stadie og dermed mødes med evig fortrydelse, burde du læse, hvad denne bog har at sige og tænke meget seriøst over det, for i denne bog udpeger vi de punkter, hvor folk bedrager sig selv, og de sandheder de ignorerer.

Glem ikke, at det ikke gør noget godt for nogen at vågne op og se sandheden i dødsøjeblikket. Allah har givet os en klar advarsel om dette:

Giv bort af det, som Vi har forsørget jer med, førend døden indhenter en af jer, og han så må sige: "Herre! Kunne du ikke give mig en kortfristet henstand? Så ville jeg give almisse og være en af dem, der handler ret." Men Gud giver ikke henstand til nogen, når hans frist er udløbet. Gud er fuldt vidende om, hvad I gør. (Sura al-Munafiqun: 10)

At huske formålet med skabelsen

Hvis du er på gaden, se omkring dig. Hvis du er hjemme, kig ud ad vinduet. Tænk også om alle de steder på jordens overflade, som du ikke kan se i dette øjeblik: havene, søerne og bjergene, de millioner af folk ud over dem, du kan se, og de millioner af levende væsner, du aldrig møder i dit liv... Forlad til sidst verden og tænk på universet, et grænseløst rum, som indeholder hundrede millioner og galakser med hundred millioner af stjerner, planeter, kometer og mange andre himmellegemer...

Lyt nu oprigtigt til din samvittighed og tænk. Hvorfor og hvordan eksisterer alle disse væsner og ting? Både levende og ikke-levende, hvordan fører de en eksistens i harmoni sammen i sådan et fejlfrit system? Hvad er det guddommelige formål bag denne pragt i universet og de overlegne egenskaber, som levende ting – især mennesker – besidder? Hvad gør alle disse ting, især mennesket, det eneste væsen med en bevidsthed på Jorden, i verden?

Vi får det sande formål med skabelsen at vide i Koranen, som Allah sendte ned som en vejledning til Sine tjenere. Dette formål er at tjene vores Herre, Som skabte os og tillod os at leve. Allah beskriver dette formål i et af Koranens vers som følger:

Jeg har kun skabt djinner og mennesker, for at de skal tjene Mig. (Sura adh-Dhariyat: 56)

Så verden med alle de egenskaber, der er beskrevet ovenfor, alle søerne, havene, floderne, blomsterne, træerne, bjergene og levende ting, er et miljø specielt skabt af Allah for at teste, om folk opfylder denne forpligtelse eller ej. Universet og alle systemerne i det, stjerner, planeter og andre himmellegemer, er blevet skabt, så folk kan se vores Herres storhed og grænseløse barmhjertighed og prise Hans magt. På samme måde er enhver hændelse, som en person oplever i livet, og alle de steder, han

kommer til, dele af den test, som han gennemgår i verden. Allah fortæller os i det følgende vers fra Koranen, at formålet med skabelsen og med at placere folk i verden, er at teste dem:

Vi skabte mennesket af en dråbe, en blanding, for at sætte det på prøve, og så gav Vi det hørelse og syn. (Surat al-Insan: 2)

I dette testende miljø er en person ansvarlig for at overveje Allahs instruktioner og forbud i hvert øjeblik og handle på en sådan måde, at han opnår Hans bifald. Vi fortælles i Koranen, at folk, der afviser eller undgår dette ansvar i al evighed vil få betalt tilbage med Helvedes lidelser på grund af deres enorme utaknemmelighed for alle de velsignelser, Allah giver.

På trods af dette er de fleste folk mærkeligt ufølsomme. De glemmer det sande formål med deres liv og finder andre prioriteter for sig selv og vedtager andre mål. De kæmper i måneder, endda år, for verdslige formål, men de vil ikke engang tænke på deres ansvar over for Allah. De overvejer aldrig den mulighed, at konsekvensen i det Hinsides for uansvarlighed i denne verden er Helvede. Men der er ikke en eneste person på Jordens overflade, som kan påstå ikke at være klar over disse sandheder. Allah har vist dem til folk i alle tider, fra Profeten Adams (as) og fremefter. Han har nedsendt Bogen, som bekendtgør Ham og forklarer, hvordan Han burde følges, og Han har sendt Sine profeter. Efter alt dette kan folk ikke påstå uvidenhed. Et vers i Koranen minder os om denne sandhed:

Det var udsendinge, som bragte gode budskaber og advarede, for at menneskene ikke skulle have noget argument mod Gud efter udsendingene. Gud er mægtig og vis. (Sura an-Nisa': 165)

Profeterne sendt af Allah, de bøger Han har nedsendt og ligeledes de råd, folk har fået af de troende, er alle metoder til hans læren. Gennem historien har mange troende inviteret andre til at slå sig til Allahs religion og har advaret dem om Dommendag ved at understrege eksistensen af Paradis og Helvede.

Bortset fra disse, lad os så formode, at en person siger, han aldrig har hørt noget om livets sande mening, aldrig er blevet rådet om dette af nogen og aldrig har læst Allahs Bog. Som vi forklarede i starten kan en sådan person ved at tænke over skabelsen og de fejlfri systemer omkring ham, stadig indse, at disse er blevet til gennem en uendelig magtfuld Skaber for et definitivt formål. Som et levende væsen, som selv er blevet skabt, kan han forstå sit ansvar over for vores Skaber, fordi Allah skabte folk med en samvittighed, som fortæller dem, hvad der er rigtigt og sandt. Folk som evaluerer det, der er omkring dem, ved at lytte til deres samvittigheds stemme, kan nå frem til disse sandheder. En historie vi fortælles i Koranen om Profeten Ibrahim (as) er et enestående og oplysende eksempel:

Således lod Vi Abraham se himlens og jordens rige, for at han kunne blive en af de faste i troen: Da natten sænkede sig over ham, så han en stjerne. Han sagde: "Dette er min Herre!" Da den forsvandt i horisonten, sagde han: "Jeg elsker ikke noget, der forsvinder i horisonten." Da han så månen stige op, sagde han: "Dette er min Herre!" Da den forsvandt i horisonten, sagde han: "Hvis ikke min Herre retleder mig, vil jeg være blandt de folk, der går vild." Da han så solen stige op, sagde han: "Dette er min Herre! Den er større." Da den forsvandt i horisonten, sagde han: "Mit folk! Jeg siger mig fri af det, som I sætter ved Guds side. Jeg vender mit ansigt mod den, der har

skabt himlene og jorden, som en gudsøgende. Jeg er ikke en af dem, der sætter andre ved Guds side." (Sura al-An'am: 75-79)

Som vi kan se i ovenstående historie, indså Profeten Abraham (as) Allahs eksistens, Skaberen af himlene og Jorden, og forstod nødvendigheden i at tjene Ham udelukkende ved at lytte til sin samvittighed. Vi forstår fra dette eksempel, at det er nok for folk at se på deres omgivelser gennem samvittighedens øjne og derved forstå, at de må tjene Allah. Men på trods af dette har Allah i Sin godhed givet folk diverse midler med detaljeret information om meningen med deres eksistens og om, hvordan de burde tjene Ham. Dette er uden tvivl et tegn på Allahs grænseløse barmhjertighed og medfølelse over for menneskeheden, og et manifest af Hans navn, Al-Hadi, Vejlederen, der viser folk den sande vej. I verden bruger Allah mange metoder til at udpege dette for folk og giver dem også tid til at forstå disse tegn.

På trods af dette, udgør folk, som ikke evaluerer de tegn og de åbenbare sandheder, de ser, med åben samvittighed, størstedelen i verden. Sådanne folk udviser adfærd, som slet ikke ænses disse sandheder, selvom denne adfærd vil gøre dem skade i deres evige liv i det Hinsides.

Se igen omkring dig. Børn, teenagere, mænd, kvinder, ældre mennesker; de fleste af dem lever hverdagen som om, de aldrig vil skulle møde døden og Dommedag. En prøver at nå skolebussen, en anden skynder sig mod sin bil for at undgå at komme for sent på arbejde. En har travlt med at handle til gæster, som kommer om aftenen, en anden forbereder sig til ankomsten af barnebarnet, som vil blive født om nogle få uger. Selvfølgelig er disse ting, som alle oplever i den normale gang af dagligdagen. Selvfølgelig er de alle enormt sædvanlige. Problemet er, at folk lever gennem dem i en fuldstændig ubekymret mental tilstand og ikke standser for at tænke over, at Allah er med dem, at døden kommer hurtigt, og at de i Allahs tilstedeværelse vil skulle stå til ansvar for de år, hvor de glemte vores Herre.

Så hvordan kan folk være så blinde, at de ikke ser de åbenlyse sandheder på trods af de utallige tegn på Allahs eksistens og de mange tegn på deres afmagt i Hans tilstedeværelse. Hvordan kan de lukke deres øjne for sandheden som strudse, der gemmer deres hoveder i jorden – specielt når de vil blive plaget med den skade, denne adfærd forårsager?

Dette sker uden tvivl med de fleste mennesker, ikke fordi de ikke kan forstå, hvad de skal, men fordi de bedrager sig selv, selvom deres samvittigheder kan se, hvad der er rigtigt. Vi bruger ordet "bedrag", fordi, som vi har sagt, folk på dette område ikke har et problem med uvidenhed eller manglende evne til at forstå. Problemet er disse menneskers engagement til det verdslige liv og deres manglende evne til at tilgå realiteter på en ærlig måde på grund af hemmelig eller åben nægtelse af det Hinsidige. Allah fortæller os i Koranen om eksistensen af sådanne folk som følger:

De, der er hovmodige på jorden med urette, dem vil Jeg vende bort fra Mine tegn. Om de så ser hvert eneste tegn, vil de ikke tro derpå. Hvis de ser retfærdighedens vej, vil de ikke følge den, og hvis de ser vildfarelsens vej, er det den, som de tager. Sådant er det, fordi de kaldte Vore tegn for løgn og ikke gav agt derpå. De, der kalder Vore tegn og mødet med det hinsidige for løgn, deres handlinger vil være forspildte. Vil de få andet til gengæld end det, som de har gjort? (Sura al-A'raf: 146-147)

De, der elsker det jordiske liv højere end det hinsidige og lægger hindringer på vejen til Gud og ønsker den skæv, de befinder sig i den yderste vildfarelse. (Surah Ibrahim: 3)

I et andet vers taler Allah om det ligegyldige spirituelle stadie, som disse mennesker kaster sig selv ind i ved at bedrage sig selv og lukke deres øjne for sandheden:

Menneskenes afregning er kommet dem nær, mens de ligegyldigt vender sig bort. (Surat al-Anbiya': 1)

Det er helt åbenlyst, at en person vil møde Dommedag og blive holdt til ansvar for sine handlinger gennem sit liv i denne verden. At forblive totalt ubekymret og ikke gøre noget forsøg på at flygte fra denne ligegyldige attitude er den største meningsløshed og den mest skrappelløse adfærd. Det er Allahs vilje, at denne adfærd i det hinsidige vil blive retfærdigt tilbagebetalt. Vores Profet (saas) mindede også folk om eksistensen og nærheden af det hinsidige med disse ord:

Paradise er nærmere på jer alle, end snøren på denne sko, og ligeledes er [Helveds] Ilden. (Ahmad ibn Hanbal, Volume 1, Number 387; Imam Ibn Kathir, The Life of This World Is Fleeting Enjoyment)

Hvis du ikke ønsker at forårsage evig anger, som der ingen trøst findes for, for dig selv, så vær forsigtig. Bedrag ikke dig selv ved at hengive dig til verdslige mål. Det sande formål med din tilstedeværelse i verden er ikke, at du skal have en succesfuld karriere eller blive rig eller etablere et lykkeligt hjem eller få børn. Ingen af disse er den sande grund til din eksistens. Dit største formål er at tjene Allah og opnå Hans bifald, Hans barmhjertighed og adgang til Hans Paradis. Naturligvis kan folk gennem deres liv i verden blive succesfulde i arbejdslivet, nå en høj stilling, blive gift og få børn og børnebørn, eller gøre en indsats for at opnå disse ting, men kun på den betingelse, at de ikke gør det til det eneste mål i deres liv i verden, og at de søger Allahs anerkendelse på samme tid. En person, som gør andet, vil ved sin død indse, at alt andet mister sin betydning, og han vil indse, at det eneste, der er rigtig vigtigt, er at tjene Allah. Allah gengiver i et vers i Koranen:

Det er ikke jeres ejendom og jeres børn, der bringer jer i Vor nærhed. Men de, der tror og handler rigtigt, vil få det dobbelte til gengæld for, hvad de har gjort. De vil være i sikkerhed i de høje sale; (Sura Saba': 37)

I andre vers taler Allah om situationen for folk, som bedrager sig selv i livet i denne verden med ejendele og muligheder, og glemmer formålet med skabelsen, og som, som resultat, er nedsat til stor lidelse i det Hinsides:

[Han vil sige:] "Gid dette havde været enden! Min rigdom nytter mig ikke, min magt er gået tabt for mig!" "Grib ham! Bind ham! Lad ham så brænde i helvedesilden! (Sura al-Haqqa: 27-31)

At være oprigtigt religiøs uden at bedrage sig selv

I det foregående kapitel begyndte vi med at se på, hvad der er omkring os, på alle de levende og ikke-levende ting på Jordens overflade og i universet, om som resultat af disse refleksioner nåede vi frem

til sandheden, at formålet med en persons skabelse er at tjene Allah. Lad os begynde dette kapitel med at udpege noget meget vigtigt.

Hvor gammel er du nu? Lad os sige, du er 30 år gammel, og at vi går 30 år og 10 måneder tilbage i tiden. Du eksisterede endnu ikke på Jordens overflade, og der var heller intet tegn på, at du nogensinde ville gøre det. Senere fandt en sædcelle sammen med et ovarie, og efter en 9 måneders periode med vækst, kom du til verden som en baby. Det vil sige, du kom til fra ingenting. Først var du en enkelt celle. Så delte cellen sig og blev to, fire, otte, seksten, toogtredive... Til sidst blev du til et levende væsen udgjort af millioner af celler med hænder, lemmer, øjne, ører, en næse, blodcirkulation, et respiratorisk system og mere. Selvom du engang var en enkelt celle, blev du til et tænkende, intelligent, seende og følede væsen med information, viden og evnen til glæde. Når du tænker over det, kan du let forstå, hvilken enestående proces dette er.

Hvordan skete dette mirakel så? Hvordan blev et intelligent væsen produceret ved at kombinere to dele, usynlige for det nøgne øje, og hvordan blev dette væsen til verden som en baby, fuldendt på alle måder? Svaret på dette gives i de følgende vers:

Han er den, der skabte jer af støv; siden af en dråbe og dernæst af levret blod. Så lader Han jer komme til verden som et lille barn, for at I kan blive voksne og dernæst blive gamle; nogle af jer bliver kaldt bort inden da -, og for at I kan nå en fastsat tidsfrist. Måske kommer I til fornuft! Han er den, som giver liv og bringer død. Når Han har besluttet en sag, da siger Han blot til den: "Bliv til!" og så er den til. (Sura Ghafir: 67-68)

I disse vers mindes vi om, at Skaberen af alle mennesker (inklusive os selv) og alle levende væsener, er Allah, og når vi møder denne sandhed, må folk bruge deres intelligens. En person, som bruger sin intelligens, vil nå frem til det sande formål med skabelse og overgive sig selv til Allahs religion. Han vil hengive sit liv til at opnå hans anerkendelse og barmhjertighed. I Koranen siger Allah til folk, at de skal holde sig væk fra vildfarelse ved at tænke over, hvordan de blev skabt:

Menneske! Hvad har bedraget dig angående din gavmilde Herre, der skabte dig, formede dig og rettede dig til, samlede dig i den skikkelse, Han ville? Nej! I kalder Dommen for en løgn. Men der er nogle, der vogter på jer, ædle, der skriver ned. De ved, hvad I gør. (Sura al-Infitar: 6-12)

Men på trods af alle disse sandheder, er mennesket tilbøjeligt til at vildlede sig selv og afvige fra den sande vej ved hjælp af selvbedrag og ved at spille sine kræfter på værdiløse ting. Selvom enhver detalje i verden er ekstremt mirakuløs, er han tilbøjelig til ikke at kunne se og føle dette, eller til at ignorere sin samvittigheds stemme, foregive uvidende om, hvad han ser og føler. Hvis en person ikke tænker over Allahs eksistens og storhed og ikke bruger sin intelligens, vil han blive kastet ud i evig anger på grund af sine oplevelser i verden. På grund af dette, må folk stoppe med at bedrage sig selv og huske på det faktum, at alt i verden er skabt med et formål, at alle de gode ting, de besidder, er givet til dem som en velsignelse, og at de vil blive holdt ansvarlige for alt, de har gjort, på Dommedag.

Oprigtighed

Folk med en sand og oprigtig tro hverken bedrager sig selv eller undgår sandheden om noget emne, fordi de har en magtfuld frygt og respekt for Allah, så de undgår ihærdigt at bringe chancerne for Hans anerkendelse i fare og at forsømme deres pligter over for Ham. Men de, der i Koranen defineres som "de, der bærer en sygdom i hjertet" er modvillige i deres tilbedelse af Allah. Dette udpeger Allah i Sura an-Nisa': 72 ved at sige: "Der findes en og anden blandt jer, der nøler." Disse folk kender til den livsstil og moral, der stemmer overens med Koranen, men de viser modvillighed på dette område, fordi de ikke er oprigtige. De finder altid undskyldninger for ikke at udføre deres tilbedelse. Fordi de er involveret i denne konstante søgen efter undskyldninger, finder de på falske realiteter, som vil bedrage dem eller vende dem væk fra sandheden, uanset situationen eller omstændigheden. Som Allah fortæller os i et andet vers, "tilbeder de Allah lige på kanten" og hengiver ikke sig selv til Allah, som de burde. Sandheden er, at de kun bedrager sig selv med deres uægte tilbedelseskoncept. Allah forklarer dette i Koranen:

Nogle mennesker siger: "Vi tror på Gud og på den yderste dag". Og dog tror de ikke. De vil bedrage Gud og dem, der tror; men de bedrager kun sig selv, uden at de aner det. De bærer en sygdom i hjertet, og Gud gør dem mere syge. De har en pinefuld straf i vente, fordi de løj. (Sura al-Baqara: 8-10)

Oprigtighed er fundamental for Allahs religion. Hvis en person udfører visse former for tilbedelse modvilligt, blot af vane eller for ikke at få kritik fra andre omkring sig, bedrager han kun sig selv, som vi får at vide i versene ovenfor. Han kan ikke forvente, at det, han gør, har nogen værdi i Allahs syn. I Koranen advarer Allah os om, at tilbedelseshandlinger, som udføres modvilligt, ikke vil blive accepteret:

Det eneste, der er til hinder for, at det, de giver bort, bliver modtaget, er, at de ikke tror på Gud og Hans udsending, at de kun uvilligt møder frem til bønnen, og at de kun modvilligt giver bort. (Sura at-Tawba: 54)

Uoprigtige folk har endeløse, udtømmelige undskyldninger for at undgå deres ansvar over for Allah og spille deres liv på verdslige ambitioner. I barndommen, i deres skoleår, når de går ind i arbejdslivet, når de har det sjovt, når de er glade, når de er triste, hele året rundt... Under alle omstændigheder kan de finde på opdigtede grunde til ikke at tilbede og for ikke at følge Allahs instruktioner. I de følgende kapitler vil vi illustrere de undskyldninger, folk fremsætter, med eksempler fra hverdagslivet. Det vigtige er, at man burde indse, at folk er uoprigtige, når de kommer med disse undskyldninger, fordi der ikke findes nogen grund overhovedet til, at folk ikke skulle udføre Allahs instruktioner, mens de er i dette liv. Hvis en person prøver at fremsætte en sådan undskyldning, demonstrerer dette blot hans uærlighed eller mangel på overbevisning.

En person, som ved, at Allah er med ham i hvert øjeblik, at Han ser og hører alt og ved og bringer alt, som folk prøver at holde hemmeligt, frem i lyset, vil aldrig forsøge nogen form for uoprigtighed i at tjene Ham. Sådan en person ved meget vel, at hvis han prøver at komme med en undskyldning, er Allah klar over det, før den overhovedet går over hans læber, og at Han også er klar over den modvillighed i personen, som er tøvende i sin tjeneste til Ham. Han forstår, at en sådan uægte adfærd ikke vil forgå

ustraffet, så han ved også, at selvbedrag ikke er nogen udgang men i stedet vil gøre ham stor skade. En person som dette viger aldrig væk fra at søge Allahs anerkendelse i alle situationer, for han har ingen svagheder, takket være sin stærke tro på Allah. Han er ubetinget oprigtig på alle tidspunkter.

Folk som har sygdom i deres hjerter har en svaghed i deres tro, selv hvis de ikke nægter Allah åbent. Det vil sige, deres tro afhænger af særlige forhold. De tøver ikke med at afvige fra deres religion, når den kommer i konflikt med deres eget behag eller deres egen fordel. Andre gange prøver de at lette deres samvittighed ved at udføre en tilbedelsestype, som er let for dem.

Disse folk bedrager helt åbent sig selv, men de kan på ingen måde nå frem til en erkendelse af dette. Hvis du ikke vil falde ind i det stadie af uoprigtighed, som disse folk udviser over for Allah, så pas på ikke at bedrage dig selv. Hvis din viden ikke er nok, kan du lære vores Herre bedst at kende ved at læse Koranen, for i denne Bog introducerer Allah Sig selv for Sine tjenere. På denne måde vil du være i stand til at forstå Allahs magt og blive en troende med en fuldendt og oprigtig tro. Men hvis evaluerer Allah og Hans religion fra en position, hvor du er uvidende om religionen, vil du begå fejl, som der ingen bedring er for. Glem ikke, at du først vil finde frelse, når du tror på Allah med en stærk tro og tjener Ham oprigtigt. Denne sandhed fremsiges også af vores Profet (saas) således:

Hvem end, der møder Allah, uden at associere partnere med Ham, vil komme i Paradis. (Sahih Muslim)

Tro på det Hinsides

Som vi har udpeget i tidligere kapitler, ønsker en person, som bruger sit liv på at stræbe efter sine egne begær og ønsker, udføre værdiløse gerninger og ikke anerkender Allahs instruktioner og forbud, ikke at overveje, at han i det Hinsides vil genopstå og holdt til ansvar for alt, han har gjort, og blive behandlet ud fra dette. På grund af dette foretrækker han, lige meget hvor meget han i sin samvittighed er klar over eksistensen i det Hinsides, at undertrykke sin samvittighed og bedrage sig selv. Dette er, for eksempel, en af grundene til, at folk bruger troen på reinkarnation, som er blevet vidt udbredt i nyere tider, og som påstår, at folk vender tilbage til verden efter døden mange gange, på forskellige steder, forskellige tidspunkter og med forskellige identiteter. Dette er fordi, at folk, som ved, at afstraffelse i Helvede for det, de har gjort, venter dem i det Hinsides, eller som i det mindste ved, der er en mulighed for dette, bliver utilpas ved det faktum, at de, når de dør, vil komme til det Hinsides. Som resultat accepterer de glædeligt så perverterede trosretninger eller ideer, som er fuldstændig uden for sandheden, selvom de ikke er støttet af den mindste evidens.

Folk som prøver at bedrage sig selv på denne måde ved at få sig selv til at tro, at der ikke findes noget Hinsides, har eksisteret i hver periode af historien. Faktisk advarer Allah os i Koranen om den måde, hvorpå disse mennesker undgår intelligent fornuft og almen rationalitet, blot for at undgå at acceptere eksistensen af det Hinsides og stå ansigt til ansigt med dets virkelighed. Disse er nogle af de relevante vers:

De vil sige: "Skal vi da sendes tilbage til den første tilstand, selvom vi er ormædte knogler?"

De vil sige: "Det ville da være at vende tilbage til fortabelse." (Sura an-Nazi'at: 10-12)

Som vi kan se fra versene ovenfor, er folk, som afviser det Hinsides og opstandelsen, faktisk klar over, at de faktisk, at de vil genopstå, ikke er til deres fordel, så de forsøger så vidt som mulig ikke at

tænke på det, og ved at bruge sofistikerede taler og fordrejet logik, forsøger de at dække over det og opfordre andre til at gøre det samme. Koranen giver os dette eksempel:

Det tillægger Os en lighed med sig selv og glemmer, at det er skabt. De siger: "Hvem kan give knoglerne liv, når de er forrådnelse?" Sig: "Han, der skabte dem første gang, kan give dem liv. Han kender hver en skabning. (Sura Ya Sin: 78-79)

Folk som vælger at bedrage sig selv via denne metode, når det gælder det Hinsides, bruger denne rationale til al deres tankegang og adfærd. Der er ingen grænser til en persons udskejelser, når han får sig selv til at tro, at der ikke vil være nogen Dommedag efter døden og intet evigt liv i Paradis eller Helvede, fordi en af grundene til, at folk frygter og undgår udskejelser, er, at de ved, at det, de gør, vil have sine konsekvenser i det Hinsides. Ved at slippe denne overbevisning, begynder de at forklejne og forsømme deres ansvar over for Allah. Kun folk, som tror på det Hinsides, kan være klar over, at belønningen for at ignorere sandheden via selvbedrag gennem sit liv i denne verden, er stor smerte og lidelse.

Når du tænker dig lidt om, kan du også let se, at alt omkring ikke er resultatet af tilfælde men eksisterer på grund af Allahs grænseløse magt, viden og kontrol. I tillæg, som vi får at vide i versene ovenfor, er det let for vores Herre at skabe det Hinsides, og der kan ikke være nogen tvivl overhovedet om, at det er i overensstemmelse med guddommelig retfærdighed. Vær forsigtig, og ignorer under ingen omstændigheder disse sandheder og forsøg at bedrage dig selv, for de, der gør dette og undgår at stå ansigt til ansigt med sandheden om det Hinsides, vil ikke være i stand til at kompensere for deres fejl, og de vil leve i evig smerte.

Lydighed mod Satan

Størstedelen af folk kender ikke Satans sande egenskaber og forestiller sig ham som værende opdigtet, i overensstemmelse med det, de har hørt fra andre og set i film. Så mens nogle folk tror, at Satan har en egen uafhængig magt (Allah er bestemt større end dette) og overdriver ham i stor grad, betragter andre Satans eksistens med skepsis og er ikke i stand til at acceptere den. Selv hvis de overvejer den mulighed, at han måske eksisterer, tror de ikke på, at Satan har nogen effekt på dem overhovedet. Ingen af disse positioner er baseret på nogen information eller noget bevis, men er resultatet af uvidende overtro. Om dette emne, som alle andre, kan vi få den mest korrekte og troværdige information fra Allahs sande Bog. Som vores Profet (saas) erklærer, "Allahs ord er de bedste ord, og den bedste vejledning er Muhammads vejledning." (Sunan Ibn Majah, Muqaddima, 7)

Som vi får at vide i Koranen, besidder Satan først og fremmest ingen uafhængig magt. Han er et væsen skabt af Allah og fuldstændig under Hans kontrol. Alt, der sker i verden, sker kun, fordi Allah vil det. Efter at være blevet afskediget fra Allahs tilstedeværelse, bad Satan Allah om at give ham en periode indtil verdens ende. Vi hører om denne afskedigelse fra Allahs tilstedeværelse og den periode han fik som følger:

Vi skabte jer og gav jer form. Så sagde Vi til englene: "Kast jer ned for Adam!" Da kastede de sig ned, bortset fra Iblis. Han var ikke blandt dem, der kastede sig ned. Gud sagde: "Hvad hindrer dig i at kaste dig ned, når Jeg befaler dig det?" Han sagde: "Jeg er bedre end ham. Du skabte mig af

ild, men ham skabte Du af ler." Gud sagde: "Stig ned herfra! Det tilkommer ikke dig at være hovmodig her. Gå ud! Du skal være en af de underdanige." Han sagde: "Giv mig henstand til den dag, da de bliver genopvakt!" Gud sagde: "Du skal da være en af dem, der får henstand." Han sagde: "Fordi Du har vildledt mig, vil jeg ligge på lur efter dem på Din lige vej; så vil jeg komme til dem, forfra og bagfra, fra deres højre og venstre side! Du vil ikke finde ret mange af dem taknemmelige." Gud sagde: "Gå ud herfra, foragtet og fordrevet! Hvis nogen af dem følger dig, vil Jeg fylde Helvede med jer alle!" (Sura al-A'raf: 11-18)

Efter at være blevet fordømt til den evige lidelse af afskedigelse fra Allahs tilstedeværelse, svor Satan at mislede folk ind på hans egne perverterede veje og begyndte sine snu operationer. Allah gjorde Satans aktiviteter til en måde at skelne mellem Sine trofaste troende og de, der ikke tjente Ham. Satans listige spil, fælder og planer sigter altså efter enhver levende person, det vil sige, til alle, som stadig undergår livets test i denne verden. Satan vil forsøge at bedrage alle, uden undtagelse. Som resultat af dette burde ingen se sig selv som immun for Satans påvirkning. Hvis en person er klar over dette, handler han med forsigtighed og kan opdage selv de mindste af Satans fælder. Men hvis han derimod betragter Satans indflydelse som noget, der ligger langt væk, kan man meget let falde under hans indflydelse. På grund af dette kan Satan ikke påvirke Allahs sande tjenere, fordi de aldrig glemmer, at han vil forsøge at lede dem fra den sande vej, og vogter sig derfor grundigt mod ham.

Satans onde snuhed kan vise sig overalt. Som resultat af hans list kan en person komme til at begå en fejl i alt, han gør i sit hverdagsliv, om end han er klar over det eller ej, og hvis han ikke er en sand troende, kan denne indflydelse overtage hele hans liv, således at udkommet driver ham direkte til Helvede. Det er præcis Satans formål. Satan vil have folk til at gøre oprør mod Allah og lide for evigt. Han stopper aldrig med at jage dem, før de når Ilden. Formålet med alle hans fælder, store eller små, af hans søgen og venten efter en mulighed, er at drage folk til Helvede med ham selv. I et vers advarer Allah folk mod Satans fjendskab:

Satan er en fjende af jer, så tag ham som en fjende! Det eneste, som han kalder sine tilhængere til, er at komme i den flammende ild. (Sura Fatir: 6)

I dette vers informerer Allah os helt tydeligt om en stor fare. Fra menneskehedens start til i dag har Satan opnået dette formål med utallige folk, som ikke tror på Allah. Disse vers i Koranen fortæller os dette:

Iblīs fik bekræftet sin mening om dem, for de fulgte ham, bortset fra en flok af de troende. Han fik kun magt over dem, for at Vi kunne vide, hvem der tror på det hinsidige, og hvem der tvivler derpå. Din Herre tager vare på alting. (Sura Saba': 20-21)

Men lad os med det samme notere, at Allah også har fortalt os, at Satans magt til bedrag er meget svag (Sura an-Nisa': 76). Som vi kan se fra det ovenstående vers, er det udelukket, at Satan kan tvinge nogen. Han har ikke magten til at gøre dette. Satan taler blot til folk og de, som ikke har en oprigtig tro på Allah og benægter sandheden om det Hinsides, lytter til hans kald og skader sig selv. Vi fortælles i følgende vers af Koranen, at Satan selv vil tilstå:

Når sagen er afgjort, vil Satan sige: "Gud gav jer et sandt løfte. Jeg gav jer også et løfte, men jeg brød det over for jer. Jeg havde ingen bemyndigelse over jer; men jeg kaldte på jer, og I lyttede til mig. I skal ikke bebrejde mig noget, men hellere jer selv! Jeg kan ikke hjælpe jer, og I kan ikke hjælpe mig. Jeg vedkender mig ikke, at I tidligere har sat mig ved Guds side." De, der handler uret, har en pinefuld straf i vente. (Sura Ibrahim: 22)

Ligesom Satans bedrag er svagt, er beskyttelsen mod påvirkningen af hans skadelige listigheder meget let. Allah fortæller os om måderne at flygte fra denne indflydelse på:

Hvis en fristelse fra Satan tilskynder dig til noget ondt, så søg tilflugt hos Gud! Han hører alt og ved alt. De, der er gudfrygtige, lader sig påminde, når de får en indskydelse fra Satan, og straks bliver de klarsynede. (Sura al-A'raf: 200-201)

Som vi tydeligt kan se i disse vers, er det umuligt for Satan at have en indflydelse på troende. Den måde, hvorpå man kan flygte fra Satans negative indflydelse, er ved at søge tilflugt hos Allah, Besidderen af evig magt, og ved at reflektere over, hvad Han har sagt i Sin Bog. En person, som kan tænke med et klart sind og se sandheden uden at begå fejl, er ekstremt forsigtig over for Satans bedrag og i stedet for at gå i hans falder, ødelægger han dem med sin tro, beslutsomhed og hengivenhed over for Allah.

Men de fleste tror ikke, at en sådan fare eksisterer for dem. Af denne grund tænker de slet ikke på at søge tilflugt hos Allah, når de står over for Satans listigheder. Satan tilgår disse misledte folk med svig og hvisker sine lokketoner i deres ører og hjerter. En af grundene til, at nogle folk bedrager sig selv omkring sandheden er, at de lytter til disse bedrag og lokketoner og følger stien, som Satan kalder dem til.

Så hvordan kan Satan overtale så mange folk, som lader til at være intelligente, til uintelligent adfærd? På hvilke måder kan han gøre, at de bedrager sig selv og følger den vej, der fører til Helvede?

På de følgende sider vil vi forklare situationen for de folk, som bukker under for Satans listigheder, og det ræsonnement de bruger til at bedrage sig selv, og vi vil fremsætte de skammelige positioner, som disse folk falder i. Vi vil drage opmærksomhed til den måde, hvorpå Satan bedrager sådanne folk og driver dem til Helvede, og vi vil også gøre det klart over for oprigtige folk, at de bør være forsigtige, når de møder hans snedige kneb.

Undskyldninger

For at lede folk væk fra Allahs sti bruger Satan mange teknikker for at forhindre dem i at tilbede Allah, som Han har beordret, og i at leve et liv med fremragende moral, som det skrives i Koranen. En af disse teknikker er at sikre, at folk fremsætter diverse undskyldninger for ikke at kunne tilbede. Med andre ord giver Satan en person undskyldninger, som gør, at det han laver, virker fornuftigt. For eksempel hvisker han til en ung person, som ved, han skal tilbede Allah, at han stadig har mange år foran sig, hvor han kan leve fuldt op til sit ansvar, men at øjeblikket, tiden og omstændighederne ikke er passende, fordi han er væk hjemmefra hele dagen på arbejde eller i skole, og fordi hans venner måske vil se på ham med foragt.

Hvis personen ikke har en oprigtig og stærk tro, bliver han bedraget af disse hviskende ord, men Satan bliver ikke stillet tilfreds af dette og lader ikke personen være. Som vi tidligere sagde, vil han ikke lade ham være, før han er i Helvede. Han overbeviser personen om, at det, han gør, er fornuftigt, og at han har ret i at opføre sig på denne måde, indtil personen til sidst ender som en, der ikke længere ser de pligter, Allah pålægger ham, og som virkelig tror, han har gode grunde til ikke at gøre det.

Faktisk, som vi tidligere har sagt, ved alle i sin samvittighed, at det er nødvendigt at tjene Allah, Som har skabt ham. Men af årsager, som af Satan præsenteres som gyldige, kan han med tiden overbevise sig selv om, at det ikke er nødvendigt. For at sige det på en anden måde; selvom hans samvittighed ved, hvad der skal gøres, bedrager han sig selv af diverse grunde og overbeviser sig selv om noget, der ikke er rigtigt.

I Koranen giver Allah en række eksempler på sådanne folk, som mister deres oprigtighed som et resultat af Satans lokketoner. Blandt disse finder vi eksempler på folk, som levede på vores Profets (saas) tid og havde svagheder i deres tro. Under forholdene på den tid var en krig i sigte, og vores Profet (saas) opfordrede folk til at kæmpe for, hvad der var rigtigt ifølge Koranens instruktioner. Men de, der af Allah blev beskrevet som værende "folk, der bærer en sygdom i hjertet", fremsatte alle mulige undskyldninger for ikke at drage i krig. Dette gengives i Koranen som følger:

... Til dem blev der sagt: "Kom, kæmp for Guds sag, eller gør modstand!" De sagde: "Havde vi blot vidst, at det kom til kamp! Så ville vi have fulgt jer." Den dag var de tættere på at være vantro end troende. De udtrykte med munden noget andet end det, der fandtes i deres hjerte. Gud ved bedst, hvad de gemmer. (Sura Al 'Imran: 167)

Det er helt åbenlyst, at de folk var kommet under Satans indflydelse, for i tillæg til i deres samvittighed at være klar over, hvad der må gøres, havde de hørt vores Profets (saas) lære og kendte Allahs religion godt. Men på trods af at kende sandheden og at de fortsatte med at udføre enhver anden form for tilbedelse, som de blev pålagt, faldt de stadig i Satans fælde. Selvom de vidste, at Muslimer havde behov for at blive beskyttet, prøvede de at bedrage sig selv og andre ved at påstå, at de ikke vidste det.

En anden gruppe blandt disse folk prøvede at flygte ved at fortælle vores Profet (saas): "Vor ejendom og vore folk gjorde krav på os, så hav os undskyldt!" (Sura al-Fath: 11). Dette var en erklæring, der kom under indflydelse af Satan. Dette er den eneste forklaring på den totale mangel på samvittighed vist af de, som var mere optaget med deres egne private bekymringer, mens så mange Muslimer var i fare for at miste deres liv.

De pågældende folk vidste præcis, hvad de skulle gøre for at følge Allahs instruktioner og opnå Hans anerkendelse. Faktisk, fordi de vidste, at de var uærlige, prøvede de at lette deres samvittighed med ord ved at sige, at de ville have vores Profet (saas) til at bede om tilgivelse for dem. Selvom de handlede i strid med deres samvittighed, formåede de at overbevise sig selv om deres egne løgne til en sådan grad, at de endte med at føle sig ret godt til pas med deres adfærd. I de følgende vers i Koranen gengiver Allah situationen om uærlige folk, som føler, deres undgåelse af deres religiøse pligter er retfærdiggjort:

De, der blev efterladt, var glade for at blive siddende tilbage efter Guds udsending. De hadede at kæmpe for Guds sag med deres ejendom og liv. De sagde: "Ryk ikke ud i kampens hede!" Sig: "Heden i Helvedes ild er stærkere!" Hvis blot de kunne forstå! (Sura at-Tawba: 81)

Satan var i stand til at forføre folk med disse undskyldninger under omstændighederne og i den atmosfære, der var på Profetens (saas) tid, og der kan ikke være tvivl om, at han prøver at gøre det samme i dag med forskellige lokketoner og forskellige undskyldninger, fordi han er klar over alles svagheder. Han kan lave forskellige planer under alle omstændigheder og forhold. De folk, han udfordrer, kan være videnskabsmænd, professorer, idemagere, ledere, almindelige folk, kunstnere, kort sagt folk i ethvert lag af kultur og materiel rigdom. Satan ved, hvordan han skal tilgå alle disse folk.

De eneste, Satan ikke kan påvirke, på trods af at han prøver ved enhver mulighed, er de oprigtige Muslimer, som Allah nævner i Koranen. Siden de frygter Allah og gør alt, de kan, for at undgå Ilden, tager de meget bevidste forholdsregler mod Satans listigheder. I tillæg til dette bruger de deres intelligens så godt som mulig, lytter til deres samvittighed og stoler på deres tro på Allah.

De af Satans kneb og taktikker, som vi har beskrevet ovenfor, sigter efter alle. Med andre ord er du også en person i fare for at falde under Satans snigende indflydelse. Når dette er tilfældet, vær da oprigtig i din tro og fald ikke i Satans fælde. Glem ikke, at Satan venter på en mulighed for at hive dig med ind i Ilden sammen med ham selv, og lægger planer for dig. Ved første chance vil han skride snedigt til handling. Giv ikke Satan den mulighed. Han vil hviske enhver mulig undskyldning i dit øre for at forhindre dig i at følge Allahs sti og tjene og tilbede ham. Han vil endvidere forsøge at præsentere sin sag som meget fornuftig og rimelig. På denne måde vil han forsøge at overtale dig ved at få dig til at bedrage dig selv.

Ved at lytte til din samvittighed kan du let opfatte, hvad der sker, og beskytte dig selv fra Satans indflydelse ved i stedet at besvare den impuls, som leder dig til Allahs anerkendelse. I denne verden er der intet, der er mere vigtigt eller presserende end at beskytte dig selv mod Helvedesilden, så lyt ikke til de suggestive overbevisninger, hvormed Satan opfordrer dig til at bedrage dig selv, for på Dommhedag vil ingen undskyldning være acceptabel. Som Allah fortæller os i Sin Bog, vil Han ikke acceptere, at undskyldninger fremsiges.

Dette er sandheden, så pas på! Snyd under ingen omstændigheder dig selv ved at forestille dig, at du kan komme med undskyldninger for ikke at leve ifølge Allahs religion.

Afledningsmanøvrer og distraktioner

En anden af Satans taktikker er at aflede folk med tomme og formålsløse opgaver. Han maler aktiviteter og opgaver, som intet har med Allahs anerkendelse at gøre, i flotte farver og fremstiller dem i et attraktivt og positivt lys. En person, som falder for dette, ender med at hengive sig fuldstændig til verdslige planer, belønninger og mål.

Mens han afledes af disse projekter, falder det ham slet ikke ind, at hans liv i verden en dag vil slutte, og at han vil blive stillet til ansvar i Allahs tilstedeværelse. Som vi sagde i starten af denne bog, spilder han hele sit liv på flygtige idealer såsom en højere stilling, flere penge og investeringer og en lysere fremtid. Det er tydeligt, hvilken stor fejltagelse det er for en person, som ikke ved hvor og hvornår han vil

dø og ikke har nogen garanti for, at han stadig vil være i live det næste sekund, at sigte efter så frugtesløse ambitioner og beregninger.

Men størstedelen af folk overbeviser sig selv om, at det er nødvendigt for dem at leve på denne måde. For at trøste sig selv, vælger de ikke at tænke på nogen af de ting, vi har sagt i denne bog, og vil hellere fortsætte deres liv i selvbedrag. I overensstemmelse med dette opfatter de ethvert mål, som de har sat for sig selv, som det vigtigste i hele verden. For eksempel er en sekretærs vigtigste mål ikke at glemme chefens møder, en studerendes at opnå de højeste karakterer, en butiksassistents at sælge flest mulig sko på en given dag, en forretningsmands at vinde et stort udbud, en atlets at få den største præmie i sin begivenhed, en sangers at få flere folk til at lytte til sine Cd'er, en ung piges at have den smukkeste kjole på til en fest, en gymnasieelevs at blive kæreste med skolens smukkeste pige, en oversætters at finde de perfekte ord, en forfatters at skrive de mest succesfulde bøger og artikler. Selvfølgelig er det i alle disse ting naturligt for en person at ønske at gøre det og være den bedste, men som vi sagde i starten, er de ikke de vigtigste opgaver i en persons liv. Der findes ingen vigtigere opgave for en person end at opnå Allahs tilfredsstillelse og blive en tjener af Allah, som fortjener Paradis.

Hvis en person bedrager sig selv, ignorerer sandheden og tror, at hans verdslige begær er livets eneste formål, vil han lide stor anger, når han pludselig finder sig selv ansigt til ansigt med døden. Indtil det øjeblik har han troet, at de vigtigste ting var hans hus, forretning, kone, bil, diplomer, venner, familie og sin kreds af forretningspartnere. Men ved første glimt at dødsenglen indser han, hvor flygtige de var, og at de bare var dele af hans prøvelser i livet. Øjeblikkeligt efter, med Havens grænseløse velsignelser på den ene side og Ildens fysiske og psykiske pinsel på den anden, lider han en uudholdelig hjælpeløshed og angret, når han redegør sine handlinger for Allah.

I det øjeblik er det eneste vigtige, det han har gjort for at tjene Allahs anerkendelse, men denne person har ikke gjort noget af den slags i sit liv. Han har ikke forsøgt at opnå Allahs anerkendelse. Så kommer han med den størst mulige bitterhed til at forstå, at alle de kræfter han har brugt på mål, som han blev gammel og spildte sit liv for, hverken havde mening eller vigtighed. Sandheden er, at dette ikke er noget, han ikke vidste. Han vidste i sin samvittighed præcis, hvad der ville ske med ham, men han valgte at ignorere dette ved at bedrage sig selv. Allah fortæller os om sådanne menneskers position i dette vers:

... Satan fik deres handlinger til at fremstå i et smukt lys for dem og lagde hindringer på deres vej, skønt de dog havde evnen til at se. (Sura al-'Ankabut: 38)

Med andre ord, selvom de er i stand til at se sandheden, bliver disse folk bytte for Satans bedrag og spilder deres liv på tomme opgaver.

Allah fortæller os i disse vers, at det ikke vil gøre disse mennesker noget godt i det Hinsides at acceptere, at de har gjort noget forkert:

Og når din Herre kommer, og englene, række efter række, og Helvede på den dag bliver bragt hid, da vil mennesket lade sig påminde. Men hvilken gavn har det da af påmindelsen Det vil sige: "Gid jeg havde lagt op til mit liv i det hinsidige!" Ingen kan straffe som Ham på den dag, og ingen kan lægge i lænker som Ham. (Sura al-Fajr: 22-26)

For ikke at blive en af de, der siger, "hvis bare..." i det Hinsides, så tænk lige nu over dit livs sande formål og overvej i hvilken grad det, du gør, tjener dette formål. Vær forsigtig! Bedrag ikke dig selv til at tro, at de tomme og formålsløse opgaver, du udfører, er det værd. Dette gælder alt du gør – enhver opgave, du tager på dig gennem dagen. Selvfølgelig kommer du til at arbejde hårdt for mange forskellige ting, men dit grundlæggende formål for alle burde være at opnå Allahs anerkendelse og Hans Paradis. Hvis du, i nogen som helst opgave, ikke ser nogen sandsynlighed for Allahs anerkendelse og ikke tror, det vil være til din fordel i det Hinsides, så opgiv det. Hengiv kun dig selv til opgaver, som du kan se er gode og fordelagtige. Din samvittighed skelner for dig på den bedst mulige måde. Lyt til din samvittighed og handl efter den. Lad ikke Satan mislede dig ved at få værdiløse og flygtige ting til at virke attraktive.

Falske løfter

I sin opgave med at aflede folk fra Allahs sti, stopper Allah ikke ved at få ubrugelige opgaver til at virke attraktive. Han kommer også med en række løfter. Allah fortæller os om Satans løgne i disse vers:

Han [Satan] giver dem løfter og vækker deres begær; men Satans løfter til dem er kun bedrag. (Sura an-Nisa': 120)

Folk som kommer under Satans indflydelse får sig selv til at tro, at har mange år foran sig og opsøger langsigtede planer. Ved at opføre sig som om de vil leve i denne verden for evigt, mister de Allahs anerkendelse ved at hengive sig til verdslige ambitioner såsom penge, ejendele, rang og stilling. I et andet vers fortæller Allah, at dette er et af Satans andre bedrag:

De, der vender ryggen til, efter at retledningen er blevet åbenlys for dem, dem har Satan forløkket; men Han har givet dem henstand. (Sura Muhammad: 25)

Enhver person har store planer og ordninger for tusindvis af ting afhængig af den situation og de omstændigheder, han befinder sig i. Selvom planerne varierer med profession, aldersgruppe og social status, er de alle fundamentalt verdslige. For eksempel er en forretningsmands største ambition for fremtiden at eje en stor fabrik. Efter han har opnået ejerskab af fabrikken, er hans største ambition at være i stand til at sælge sine goder på verdensplan. Eller en kunstner sigter efter at blive kendt af alle i sit eget land, elsket og respekteret og anerkendt som et stort talent. Når han lykkes med dette, er hans næste mål at opnå det samme på verdensplan. Vi kan give eksempler af denne slags vedrørende mange forskellige folk. I det verdslige liv arbejder disse mennesker dag og nat for at opfylde deres ambitioner. De kommer med mange ofringer, lider mange vanskeligheder og kæmper for at overkomme problemer og forhindringer af alle slags.

Men er deres liv lange nok til at opnå, hvad de vil? Alle må tænke på dette som en prioritet, fordi der ikke er garanteret succes i nogen af de planer, der er opremset ovenfor. Modsat er det helt sikkert, at død kommer til alle. På trods af dette laver disse folk igen planer og forberedelser til det Hinsides. De hengiver hele deres liv til realisationen af deres verdslige ambitioner. De overvejer ikke engang, at døden en dag vil komme, og med den vil alle deres planer blive efterladt ufærdige, fordi Satan har givet dem løfter som beskrevet i Koranen, og de spilder deres liv ved at lade sig selv blive bedraget af disse løfter.

I stedet for at jage langsigtede mål, bør en person leve på den måde, Allah har vist os i Koranen, og vide at han står til ansvar over for Allah og vil skulle gøre rede for sine handlinger i Hans tilstedeværelse på Dommedag. Hvis ikke, finder han måske sig selv udelukket fra Haven, fordi han er mislykket i at forberede sig til evigt liv og har misset de chancer, han har fået. En person, som spilder sig selv på værdiløse opgaver i den tid, Allah har skænket ham, vil opleve stor anger i det Hinsides. Vi advares mod dette:

... Har Vi ikke ladet jer leve længe nok til, at den, der ville lade sig påminde, kunne lade sig påminde? (Sura Fatir: 37)

Som vi får at vide i verset ovenfor, får alle en periode, hvor de kan få råd fra og lytte til sin samvittigheds stemme. Lige meget hvor meget Satan prøver at drive ham ud på den forkerte vej, har en person muligheden for at ignorere hans stemme og følge Allahs vej. Den eneste måde, hvorpå man kan gøre dette, er ægte tro og tillid til Allah. I koranen fortælles vi, at enhver indsats Satan retter mod folk med disse egenskaber, og ethvert løfte han kommer med, vil være forgæves:

[Gud sagde:] Opflam med din røst så mange af dem, som du kan! Driv dem frem med dine ryttere og dit fodfolk! Tag del i deres formuer og børn, og giv dem løfter! Hvad Satan lover dem er kun bedrag. Over Mine tjenere har du ingen magt!" Din Herre er tilstrækkelig som væрге. (Sura al-Isra': 64-65)

Vær forsigtig og lad ikke Satan få dig til at glemme det sted, du virkelig skal forberede dig til, ved at få dig til at efterstræbe verdslige ambitioner og langsigtede planer. Bedrag ikke dig selv at vedtage dig verdslige idealer og flygtige ambitioner og ved at tro, at du gør noget, der er umagen værd. Anvend Allahs følgende instruktioner uden nogensinde at glemme det på noget tidspunkt i dit liv:

I, der tror! Frygt Gud! Lad enhver se på, hvad han har lagt op til en kommende dag! Frygt Gud! Gud ved, hvad I gør. Vær ikke som dem, der glemte Gud, og som Han derpå har fået til at glemme sig selv! De er gudløse. (Sura al-Hashr: 18-19)

Hvilke løgne bedrager folk sig selv med

Satan prøver at trække folk til sin sti med en række bedrageriske listigheder, lokketoner og løfter. Ved at få dem til at glemme skabelsens formål, leder han folk mod verdslige fordele og flygtige ambitioner. Hvis en person lytter til Satans kald og sætter hans ansigt mod vor Herres kald, bliver det umuligt for ham at se sandheden. Allah har fortalt os om sådanne menneskers situation i Sura az-Zukhruf:

Til enhver, der er blind for Den Barmhjertiges påmindelse, sender Vi en satan, så han kan være en fælde for ham. Disse lægger hindringer på vejen for dem, skønt de regner med at blive retledt. Når han så kommer til Os, vil han sige: "Gid afstanden mellem dig og mig var som den mellem øst og vest!" Hvilken ulykkelig fælde! "Da I har handlet uret, vil det ikke være til nytte for jer i dag, at I er fælles om straffen." Vil du bringe de døve til at høre eller retlede de blinde og dem, der befinder sig i åbenlys vildfarelse? (Sura az-Zukhruf: 36-40)

Som det kan ses fra de ovenstående vers, beskriver Allah disse folk som blinde og døve. Selvfølgelig er det ikke fysisk blindhed og døve. Allah udpeger, at sådanne folk er blinde og døve på den åndelige måde, og at de ignorerer sandheden, fordi de ikke hører Hans kald til den sande sti. Kort sagt ignorerer disse folk Allahs instruktioner og Dommedag ved, at de ikke følger deres intelligens og samvittighed, og de tror, at de beskytter sig selv ved at gøre dette. Sandheden er, at de kun snyder sig selv.

Lad os med det samme sige, at folk, som bedrager sig selv, ikke er et lille undertal blandt de på jordens overflade. Som vi får at vide i Koranen, "... Men de fleste af dem kender ikke sandheden og vender sig bort." (Surat al-Anbiya': 24). Men mange mennesker tror ikke på mødet med deres Herre. (Sura ar-Rum: 8).

For at undgå at blive en af disse pågældende personer, bør du tænke for dig selv en gang mere og gøre en indsats for at undgå at bedrage dig selv, for det vil ikke bringe dig nogen fordel at bedrage dig selv ved at lukke dine øjne for sandheden, mens du er i verden, men bringe dig stor lidelse i det Hinsides.

De som siger: "Det gik ikke op for mig, jeg vidste det ikke"

Hvis vi sammenligner ethvert øjeblik, en person oplever i sit liv, til et klip fra en film, kan vi se, at der er trillioner af klip. Hver af disse trillioner repræsenterer en mulighed, som personen får. Ethvert øjeblik i livet er en mulighed for at tænke over fakta og se sandheden, før Dommedag ankommer. De som bruger denne velsignelse til deres fordel er de folk, som kan forstå det verdslige livs sande retning ved at tænke over det. Folk som ikke tænker og lever deres liv fejlagtigt, kan ikke drage fordel af denne mulighed.

Selvfølgelig betyder konceptet at tænke forskellige ting for folk. Det, som nogle folk opfatter som at tænke, er at tænke over fremtiden. For dem er det eneste, tanker drejer sig om, at lave planer for fremtiden og investere i den. Andre ser tænkning som at redegøre for fortiden. De bruger al deres tid på at overveje, hvad de har opnået og mistet tidligere. Andre tror, at det kun er brugbart at tænke på nutiden og slet ikke på i morgen. Dette er deres syn på livet. De lever fra dag til dag og har intet bestemt formål eller vej at følge.

Når de står op om morgenen, tænker de over, hvad de skal have til morgenmad, og når de skal på arbejde, tænker de på, hvordan de skal komme derhen. De tænker over, hvem de skal spise frokost med, hvad de skal lave til deres gæster om aftenen, og hvilke aktier det vil være fordelagtigt at købe. Næste dag tænker de over, om de vil være i stand til at finde billetter til fodboldkampen eller ej, eller hvem de skal tage med til personalefesten. Kort sagt fyldes hovedet hos de fleste folk hele tiden med almindelige, overfladiske hverdagstanker.

Millioner af mennesker på Jordens overflade udlever deres liv med disse og lignende tanker. For dem er det, de ser, det der er rigtigt, og de er ikke rigtig interesserede i at tænke over store spørgsmål eller gå ud over det verdslige. Men det, vi mener med ”tæknings” her, er dybe refleksioner over meningen med menneskers liv, beviserne på skabelsen omkring os, Allahs kreative perfektion, som er tydeligt i universet, over døden, det Hinsides og Dommedag. Dette er det, de fleste folk mangler.

Overvej dette: folk uddannes i årevis og bliver biologer, ingeniører, læger, selv professorer, men de tænker aldrig over, hvordan de blev skabt ud af ingenting, eller at de måske eksisterer for et bestemt formål. De skriver afhandlinger, opnår doktorgrader, bliver fakultet medlemmer eller læger, som gør folk raske, eller advokater, men de tænker ikke en eneste gang over, hvorfor eller hvordan de blev skabt, eller at de skylder deres skabelse til Allah. De skriver bøger, deltager i TV debatter, de rationaliserer deres holdninger og udtrykker deres synspunkter, men de skænker aldrig døden eller den redegørelse, de skal give til Allah, en tanke. Disse folk begår en stor fejl, fordi døden kommer til alle før eller siden, og Allah vil stille alle til regnskab for deres tjeneste af Ham. At være tankeløs vil ikke gøre dem noget godt.

Ethvert fornuftigt individ har et sind og en samvittighed, der kan tænke over og forstå Allahs eksistens, formålet med skabelsen og hvordan Allah skal tjenes. Sandheden er, at folk, der ikke tænker over disse ting, som er helt essentielle for dem, er i stand til at tænke meget klart over andre ting, som påvirker deres verdslige liv. For eksempel, når det gælder kommercielle ting, ved de helt præcis, hvordan de skal bruge deres penge, og de tænker over dette hele tiden. De kan overkomme store vanskeligheder i deres arbejdsliv og klare at finde på detaljerede svar til ethvert aspekt af et problem. Når de vil have noget, kan de lægge meget langsigtede planer for at opnå det og udføre dem effektivt trin for trin. Kort sagt er folk i stand til at tænke meget klart over spørgsmål, der berører deres verdslige formål.

Af denne grund vil undskyldninger som ”Jeg tænkte ikke” eller ”Det faldt mig ikke ind” ikke blive accepteret i det Hinsides, med mindre Allah vil det.

Ethvert nyfødt barn kommer ind i verdenen, som Allah har skabt. Hvor end en person ser hen, møder han en fantastisk skabelse, fejlfrit design og systemer, der er planlagt ned til mindste detalje. En person, som tænker over, hvad han møder, kan let forstå, at alle disse ting blev skabt, men en person, som er fanget i hverdagslivet og verdslige ambitioner, tilskriver det han ser til tilfælde og overser sandheden. Hvis du viser en sådan person et simpelt billede og spørger ”malede det her sig selv ved tilfælde?” vil han svare, ”Selvfølgelig ikke, der må være en kunstner, der har malet det.” Men denne samme person undgår at tænke over den enestående kunst, der omgiver ham i naturen, og hvorfor den blev skabt.

På samme måde undgår folk at overveje, at livet på jorden er midlertidigt, og at deres sande liv er det evige liv, som begynder med deres død. De ser mange folk dø hver dag, men deres egen død falder dem ikke ind. De lægger verdslige planer som om de aldrig vil dø, og de forbereder sig på ingen måde på det Hinsides.

Disse folk skader sig selv, for det er meget let at tænke over formålet med menneskelig skabelse, over Allahs kunst, som er åbenlys i hele universet, over døden, det Hinsides og Dommedag. I modsætning til, hvad folk tror, er det hverken forvirrende eller svært at tænke over nogle af disse ting. Ej heller er der noget behov for at udføre længerevarende research, modtage en omfattende uddannelse eller tilegne sig en stor mængde viden.

For eksempel drages enhver person med en samvittighed mod at tænke på Allahs vidunderlige skabelse, blot i kraft af den livsbevarende luft, vi indånder hver dag, den perfekte vingestruktur, der gør, at fuglen kan flyve, og den farverige verden vi ser omkring os. På samme måde er det umuligt for en person ikke at tænke, at han en dag vil dø, når han lever i en verden, hvor nyheder om døden er en hverdagshændelse. Hvis en person ikke lukker sine ører for sin samvittigheds stemme, ikke hengiver sig til værdiløse og opgaver og ikke bedrager sig selv med materialistisk logik, vil disse dybere refleksioner uundgåeligt finde rod i hans sind.

Det er dog nødvendigt for en person at udvise viljestyrke for at kunne tænke dybt over realiteterne og ikke begå fejl. Hvad man ikke må glemme er, at alle har en fjende: Satan. Siden Satan ikke vil have, at folk skal vende sig til Allah ved at reflektere og derved opdage sandheden, vil han bestemt prøve at forhindre dem i at gøre dette. Han vil starte med at præsentere folk for listige lokketoner. Blandt de mest effektive af disse er den løgn, at de kan blive undtaget fra ansvar ved ikke at tænke. Folk, som falder for dette, bilder sig selv ind, at de kan beskytte sig selv ved at sige, "jeg vidste det ikke" eller "ingen fortalte mig", men de bedrager sig selv.

Mens folk snyder sig selv på denne måde, er Allah, Som er tættere på dem end deres egen hud, klar over alt, de gør, og over alle deres ubekymrede tanker. Som resultat falder en person, som undgår at se sine ansvar overfor Allah, faktisk i en fælde, han har lavet for sig selv. Ved ikke at tænke, snyder han kun sig selv. Når han kommer i det Hinsides, vil han se de sandheder, han har undgået og vil tydeligt forståelig, at uoprigtige undskyldninger som "Jeg vidste ikke, jeg tænkte ikke over det, det faldt mig ikke ind" er værdiløse, når han skal holdes til ansvar for det i Allahs tilstedeværelse.

I et vers i Koranen advarer Allah folk om, at Dommedag er "på den dag, hvor det ikke vil nytte noget for dem, der handler uret, at komme med undskyldninger." (Sura Ghafir: 52). Vi fortælles også om denne sandhed i andre vers:

På den dag vil det ikke nytte dem, der handlede uret, at de undskylder sig, og de vil ikke blive taget til nåde. (Sura ar-Rum: 57)

Folk som siger: "Jeg vidste det, men tiden og omstændighederne var ikke rigtige"

Allah har sendt Koranen som en bog til at guide folk. Indtil Dommedag er alle folk ansvarlige for at udføre instruktionerne i Koranen og fuldføre deres pligt til tilbedelse.

Undtagen de omstændigheder, som Allah i Koranen bekræfter som undtagelser, vil ethvert menneske på Dommedag redegøre for, om han har udøvet de religiøse obligationer eller ej.

Fra dette synspunkt bedrager en person, som bruger en række undskyldninger (andre end de gyldige årsager, som Allah accepterer) for ikke at udføre sine lydighedspligter, sig selv. På trods af denne åbenbare sandhed, bruger nogle folk de omstændigheder, de befinder sig i, som en undskyldning og ignorerer deres ansvar over for Allah. De fremsætter en undskyldning gennem deres skolegang, en anden når de går ind i

arbejdslivet, og endnu en når de får børn. Siden de ikke har nogen oprigtig intention om at leve et religiøst liv, fremsætter de diverse forskellige emner som forhindringer for at udføre deres tilbedelsespligt. Størst blandt disse forhindringer, som de fremsætter, er at tiden ikke er rigtig og omstændighederne ikke passende.

I hverdagslivet finder folk tid til en hel række ting. Selv hvis de skal ofre andre ting, vil de altid sætte tid til side, især når det gælder deres egen fordel. Endvidere, hvis deres omstændigheder forhindrer dem i at udføre fordelagtige opgaver, gennemtænker de hurtigt situationen og finder måder at fjerne forhindringen på. Men folk viser dog normalt ikke den samme beslutsomhed, når det kommer til at udføre deres tilbedelse.

Du møder ofte folk omkring dig, som fremsætter undskyldninger som, ”Jeg vil gerne bede, men jeg kan ikke finde tid”, ”Jeg er i skole og har ikke tid til bøn, fordi jeg skal læse”, eller ”Det her er mit sommerhus, jeg kan ikke faste her”. På samme måde kan du også se mange folk, som undskylder deres dårlige opførsel ved at sige, ”jeg vil være en tålmodig person, men alt sker på en gang”, eller ”jeg vil ikke blive sur, men jeg er i et meget stressende miljø.”

I virkeligheden tilgår disse mennesker ikke Allahs religion med oprigtighed, fordi, som vi tidligere har sagt, er de i stand til at ignorere tiden og deres omstændigheder og finde på alle mulige løsninger, når de står til at opnå en materiel fordel, men når det gælder nødvendigheden af at opfylde deres ansvar over for Allah, Som skabte dem, begynder de at klage over vanskeligheder lige med det samme.

Lad os give endnu et konkret eksempel for at gøre dette lettere at forstå. Hvis nogen får et tilbud om at tilsidesætte en time om dagen til et job, der giver godt betalt (lad os sige ti gange hans månedsløn), se accepterer han øjeblikkeligt, uanset hvilke omstændigheder han er i. Denne person forbereder sig måske til universitetseksaminer, eller han har måske et andet meget vigtigt job at udføre på samme tid. Hvad end han laver, om det er nødvendigt at han ofrer sin søvn eller skærer ned på sin fritid, ser han ikke tidsmangel som et problem. Med det samme omarrangerer han hele sin dagsplan for at få plads til det godt betalte arbejde, som skal udføres. Dette er en utvivlsom sandhed, som gælder de fleste folk.

Hvis personen ikke viser samme beslutsomhed til at opnå Allahs anerkendelse, er dette uoprigtighed og mangel på samvittighed. Frem for alt er belønningen for at bede Paradis og Allahs uendelige barmhjertighed – en belønning, som ikke kan sammenlignes med nogen ekstra kroner for at udføre et arbejde.

Men de fleste mennesker fortrylles af de ejendele og penge, de stræber efter at opnå, de kreditkort de bærer, de kroner de sparer og de huse, biler og det flotte tøj de nyder, og de styrer sig selv mod verdslige mål, sætter deres religion til side og glemmer alt om det Hinsides. De bedrager sig selv ved at sige, ”jeg har ikke tid”, ”jeg har meget travlt”, ”jeg har arbejde, der skal gøres færdigt”, ”jeg har planer for fremtiden”, eller ”jeg gør det senere”, i stedet for at hengive sig selv til den tilbedelse, som vil give dem en belønning i det Hinsides. De lever ikke ifølge den overlegne moral, Allah beskriver, de beder ikke, og de faster ikke. De giver ikke til de trængende af de ting, Allah har givet dem, og de spilder deres liv på deres stræben efter verdslige formål.

Folk som bedrager sig selv i den tro, at de undskyldninger, de kommer med, vil blive accepteret, og derfor enten ikke udfører deres tilbedelse eller udsætter den, får at vide, hvad de vil møde i det Hinsides, på følgende måde:

På den dag bliver mennesket underrettet om, hvad det gjorde tidligt og silde. Nej, mennesket er et bevis mod sig selv, selvom det fremfører undskyldninger for sig selv. (Surat al-Qiyama: 13-15)

Så vær forsigtig. Bedrag ikke dig selv ligesom disse folk ved at komme med undskyldninger i denne verden, som vil være meningsløse i det Hinsides. Som vi får at vide i versene ovenfor, har du, uanset hvilke undskyldninger, du kommer med, en intelligens, som er i stand til at forstå, at de ikke er acceptable. Hvis du opsøger selvets begær, vil du redegøre dette for Allah, vores Herre. Intet arbejde, som du skal lave, er vigtigere eller mere presserende end dette, fordi din evige frelse kun er mulig gennem Allahs barmhjertighed.

De som påstår sygdom og træthed

Fysisk ubehag er en af de undskyldninger, folk fremsætter for ikke at følge religionen. For eksempel påstår en person, som ikke vil tilbede Allah, at han er syg, når han faktisk er helt sund. Han prøver at bruge dette til at bedrage sig selv og de omkring ham, og kan ikke opfylde sit ansvar. En sådan person bør aldrig glemme, at Allah ved alt. Ingen menneskelig handling eller tanke er en hemmelighed fra Allah. Allah ved om enhver tanke, som en person får, alt han føler i sit hjerte og alt, der er skjult i hans underbevidsthed. Som Koranen fortæller os: "... Gud ved, hvad hjertet gemmer." (Surah Al 'Imran: 119).

Men selvom de får muligheden for at tjene Allahs anerkendelse og opnå Paradis, foretrækker folk, som er langt fra Koranens moralitet, at tilsidesætte deres tilbedelse ved at bruge sygdom som deres undskyldning og følge deres egne egoistiske begærer. Til gengæld for denne uoprigtighed vil de modtage bitter pine i det Hinsides, fordi de undskyldninger, de har for ikke at udføre Allahs instruktioner, er uærlige. For folk, som virkelig har fysiske lidelser, gives en række indrømmelser i Koranen. For eksempel er faste en af de religiøse pligter, Allah har gjort obligatoriske. Som konsekvens er folk forpligtet til at udføre denne instruktion. I Koranen fortæller Allah os tydeligt om situationer, hvor folk kan blive undtaget fra denne form for tilbedelse:

[Fasten er ordineret] I et bestemt antal dage. Hvis én af jer er syg eller på rejse, kan det være et antal andre dage. De, der har råd, kan købe sig fri ved at bespise en fattig; men for den, der gør en god gerning af egen fri vilje, er det det bedste. Det er bedre for jer at faste, hvis I har viden. (Sura al-Baqara: 184)

Som vi kan se i dette vers, anerkender Allah situationen for rejsende og syge, og gør det lettere at udføre fasten. I versets fortsættelse udpeger Allah, hvor de største velsignelser ligger for de troende. I et senere vers fortæller Allah os om en anden lempelse af faste reglen og minder os om, at Han altid ønsker at lette opgaven for Sine tjenere:

Månedens Ramadan, hvori Koranen blev sendt ned som en retledning til menneskene, som klare beviser på retledningen og Sondringen, i den skal enhver af jer, der er hjemme i denne måned, faste. For den, der er syg eller på rejse, gælder et antal andre dage. Gud ønsker at gøre det let for jer og ikke svært. Så overhold antallet, og lovpris Gud, fordi Han har retledt jer! Måske er I taknemmelige! (Surat al-Baqara: 185)

Som det kan ses fra dette eksempel, er der altid en let vej for de, som oprigtigt tror på Allah, for Allahs religion er meget simpel. Allah vil ikke have nogen vanskeligheder for de, som ønsker at leve efter Hans religion. Det er Allah, Som bedst ved, hvad der vil være svært for folk, og hvordan han kan lette deres byrde, og i Koranen fortæller Han os, at Han ikke vil pålægge nogen noget, der er større end han kan magte:

Gud ønsker at give jer lempelser. Mennesket er skabt svagt. (Sura an-Nisa': 28)

Vi beyrder ingen over evne. Der findes hos Os et skrift, der taler sandhed; de vil ikke blive gjort uret. (Sura al-Muminun: 62)

De fleste folk opfører sig meget utaknemmeligt i lyset af Allahs medfølelse og velsignelser. På grund af deres tilknytning til verdslige ambitioner, fremsætter de hele tiden en omstændighed efter den næste som undskyldninger for ikke at tilbede, som de burde. Selvfølgelig bedrager og skader de kun sig selv ved at gøre dette, for som vi får at vide i Koranen, behøver Allah ingenting:

Hvis I er utaknemmelige; - Gud kan klare sig uden jer, men Han finder ikke behag i utaknemmelighed hos sine tjenere. Hvis I er taknemmelige, finder Han behag i jer. Ingen skal bære en andens byrde. Siden skal I vende tilbage til jeres Herre, og da vil Han underrette jer om, hvad I har gjort. Han ved, hvad hjertet rummer. (Sura az-Zumar: 7)

Vær forsigtig, benægt ikke din tjenestepligt over for Allah og kom med undskyldninger. Tænk ikke engang på sådan uoprigtighed. Glem ikke, at Allah ved om en uoprigtig undskyldning før en person tænker på den, og mens du bedrager dig selv, hvis du da pludselig møder dødsenglen, vil du aldrig være i stand til at vende tilbage til verden for at tilbede Allah, lige meget hvor meget du gerne vil det. I Koranen fortæller Allah os om den fortrydelse, som vil mærkes på Dommedag af sunde og raske folk, som undgik tilbedelse:

På den dag, hvor et ben bliver blottet, og de opfordres til at kaste sig ned, men ikke kan, med sænket blik og overvældet af ydmyghed. De blev jo opfordret til at kaste sig ned, dengang de var uskadte. (Sura al-Qalam: 42-43)

De som siger:

"Allah vil tilgive mig alligevel"

De fleste folk kender til Allahs eksistens og accepterer den, men de priser ikke Hans magt, som de burde. Der hvor de bedrager sig selv, er ikke når det gælder Allahs eksistens, men Hans egenskaber. For eksempel tror de ganske rigtigt, at Allah er meget generøs, kærlig og medfølelse over for Sine tjenere, men de glemmer lidt hans egenskab i at være Den, Der straffer modstand over for troen, og Den, Der piner og forbander de vantro.

Disse folk, som ikke priser Allah, som de burde, har enten ingen eller meget lidt frygt over for Allah. Når det gælder det Hinsides er dette meget farligt for dem, for en person uden frygt for Allah, som ikke

tror, han vil blive straffet for det, han gør, kan let begå alle mulige slags onde handlinger. Sådanne folk vil måske bukke under for den perverse ide, som på ingen måde er relateret til sandheden, at Allah vil tilgive dem på trods af, at de begår enhver synd, som Allah fordømmer. Satan nærmer sig folk fra denne retning og gør, at de forestiller sig, at de vil blive tilgivet, uanset hvad de gør.

Hvis vi undersøger dem, handler folk, der levet i samfund, som har forladt religion, på basis af et forvrænget synspunkt og går hele tiden mod Allahs instruktioner og forbud. De folk, som ikke beder eller faster, som ikke hjælper og beskytter de trængende, som ikke deler deres ejendom på grund af smålighed, som udnytter folk på en uretfærdig måde, som myrder, stjæler og bruger andres ejendele svigagtigt, og som leder dem omkring sig til umoralitet, er dem, der begår disse synder med den ide, at Allah alligevel vil tilgive dem.

Sandheden er, at folk, som tænker på en sådan måde, har begået en stor fejl, for selvom Allah er Den, Der accepterer omvendelse og tilgiver de, der angrer, er Han samtidig Den, Der med evig retfærdighed tilbagebetaler alt, der gjort, på den måde, folk har fortjent det. Selvfølgelig vil de, der handler ondt såvel som de, der handler godt, modtage den belønning, de fortjener på Dommedag. Koranen fortæller os denne sandhed:

Eller regner de, der begår onde handlinger, med, at Vi i livet og døden vil sætte dem på lige fod med dem, der tror og gør gode gerninger? Hvor ondt de dog dømmes! Gud skabte himlene og jorden i sandhed. Enhver vil blive gengældt for det, han har bedrevet. De vil ikke blive gjort uret. (Sura al-Jathiyya: 21-22)

Frygt en dag, hvor I bliver bragt tilbage til Gud! Da vil enhver få tilbagebetalt, hvad han har bedrevet. De vil ikke blive gjort uret. (Sura al-Baqara: 281)

Men det er vigtigt at understrege, at enhver person naturligvis kan begå fejl i sit liv og måske føle anger for de forkerte ting, han har gjort, og de fejl, han har begået, fordi mennesket er tilbøjeligt til fejl. Ingen kan påstå at være perfekt. På grund af dette, kan en person, mens han er i verden, angre over for Allah for at blive tilgivet. Indtil døden giver Allah alle muligheden for at angre, men Koranen fortæller os, hvilken slags anger der er oprigtig og vil blive accepteret. I de følgende vers, fortæller Allah os, at oprigtighed er et krav for anger:

Gud vil kun tilgive dem, der af uvidenhed har begået noget ondt og snarest omvender sig. Dem vil Gud tilgive. Gud er vidende og vis. Men der vil ingen tilgivelse være for dem, der begår onde handlinger, indtil døden indfinder sig hos hver enkelt af dem, og han så siger: "Nu omvender jeg mig!" og heller ikke for dem, der dør som vantro. Til dem har Vi beredt en pinefuld straf. (Sura an-Nisa': 17-18)

Siden dette er tilfældet, bør en person, når han begår en fejl, ikke betragte det som uvigtigt og tænke, "Det er lige meget, jeg bliver alligevel tilgivet," han burde oprigtigt vende sig mod vores Herre og angre sin fejl med beslutsomhed om at gøre det godt igen. Det vigtige for en person er at være en oprigtig og ærlig tjener for Allah. Kun på denne måde kan han håbe på Allahs tilgivelse. De, som ikke søger tilflugt

hos Allah og ikke beder om tilgivelse, som tror, at Allah vil tilgive dem uanset hvad, vil møde resultater, de overhovedet ikke forventer.

Vær forsigtig og risiker ikke at begå den fejl, som Allah ikke vil være tilfreds med, i at tro, at Han vil tilgive dig, uanset hvad der sker. Ellers vil du sætte dit evige liv i stor fare, som du selv har skabt.

De, som tror, de kommer i Paradis uanset hvad, der sker

I samfund, som har forladt en religiøs livsstil, bedrager folk også sig selv med den ide, at de har ret til at komme ind i Haven. Selvom den størstedel af disse folk accepterer, at der er et liv efter døden, har de den falske tro, at de bestemt vil komme i Paradis, siden de ikke lever religiøse liv. Hvordan folk når frem til en sådan holdning, ved vi ikke, men når de sammenligner sig selv med andre, ser mange kun deres gode sider, så de tror, at de generelt er gode folk, og at de som resultat har ret til at komme i Paradis. Det mest overraskende er, at disse folk ikke danner konceptet om "godhed" ifølge Koranen, men ifølge deres egne uvidende kriterier. De vælger ikke den livsstil og moralitet, som Allah vil anerkende, men den livsstil og moralitet, som accepteres af det samfund, de lever i, og som resultat af deres misledte standarder snyder de sig selv til at tro, at de skal til Paradis.

Der er selvfølgelig ingen tvivl om, at det er en god ting at håbe på, at Allah vil give en adgang til Paradis, og det opfordres at ønske dette for sig selv. Men den vigtigste indikation på, at et sådant begær er oprigtigt er, når en person opfører sig i overensstemmelse med adgang til Paradis, udviser frygt for Allah og søger tilflugt i Ham gennem hele sit liv. At leve et liv, som Allah ikke anerkender og ikke at opfylde dine forpligtelser til ham, og stadig påstå, at du vil komme i Paradis, er ikke kun utrolig uoprigtigt men også rent selvbedrag.

Ifølge denne tankegang kan en person forsømme sine forpligtelser over for Allah og spille utallige muligheder på sine egne selviske begær og passioner, og så automatisk finde sin plads blandt de oprigtige og korrekt handlende troende, og dele alle de goder, som Allah har forberedt til dem i Paradis. Denne slags logik viser, at personen intet ved om Koranen overhovedet. En person, der forstår de sandheder, som findes i Koranens vers, ved meget vel, at det er umuligt at blive reddet på basis af sådanne misforståelser, som opstår ud fra folks modtagelighed over for selvbedrag.

Når en person bliver klar over og reflekterer over Ilden, som den beskrives i Koranen, kan han ikke få sig selv til at overveje at bruge bare et eneste øjeblik der. Han kæmper stædigt, ikke kun for ikke at komme til Ilden, men for ikke at komme noget sted i nærheden, fordi Helvede er et sted fyldt med utænkkelig lidelse, smerte og pine. Som det beskrives i Koranen, er Helvedes pinsler så voldelig, at folk ønsker, de ikke længere eksisterede:

Når de sammenlængede kastes ned på et trangt sted deri, udstøder de høje klageråb dér. (Sura al-Furqan: 13)

"Malik!" råber de. "Lad din Herre gøre det af med os!" Han siger: "I bliver her!" (Sura az-Zukhruf: 77)

Folk, som ikke priser Allah og anerkender Hans egenskaber, som de burde, kan ikke værdsætte Ildens rædsel, som Han har forberedt for de vantro. Dette skaber en ubetænksomhed i dem. Så meget, at de

i stedet for at handle på basis af frygt for Helvede og ønsket om at undgå det, er forberedt på at overveje at komme i Helvede i en vis tid for visse handlinger, de har udført. Dette synspunkt er meget udbredt i samfundet. Folk som overtræder Allahs befalinger og forbud til fordel for deres egne, selviske ønsker og passioner, har den tro, at de vil afsone deres straf i Helvede og så komme videre til Paradis. De tror, at de kan gøre, hvad end de vil i livet i verden, og at de så vil blive straffet i Helvede i lidt tid, før de tilgives. Faktisk er der ingen garanti for noget sådan for nogen som helst, med mindre Allah vil have det.

Ilden er et sted for evig pinsel, og enhver person, som ikke lever ifølge Allahs befalinger, kan blive fordømt til denne pinsel i al evighed. Folk, som forestiller sig, at de efter lidt tid vil blive løsladt fra Ilden og ikke frygter Allah, som de burde, er folk, som ikke overvejer eller forstår Hans retfærdighed. Faktisk taler Allah om folk, som handler ud fra denne overtro, og om hvad de vil lide under i Koranen:

De siger: "Ilden vil kun røre os nogle få dage!" Sig: "Har I sluttet pagt med Gud? For Gud bryder ikke sin pagt. Eller siger I om Gud, hvad I ikke ved?" Jo! De, der har begået en ond handling, og hvis synd omslutter dem, de hører til i Ilden; dér skal de forblive til evig tid. Men de, der tror og gør gode gerninger, de hører til i Haven; dér skal de forblive til evig tid. (Sura al-Baqara: 80-82)

Også det følgende:

For de sagde: "Ilden vil kun berøre os i nogle få dage!" Det, som de selv har fundet på, forblinder dem i deres religion. (Sura Al 'Imran: 24)

Som de ovenstående vers fortæller, ved kun Allah, hvem der vil lide hvilken pinsel, og hvor længe en person skal være i Ilden. Den håbløshed og hjælpeløshed, der vil blive oplevet af folk, som gennem deres liv siger, "Jeg vil afsone min tid og komme ud", og bedrager sig selv med deres egen arrogante og fejlagtige mentalitet, beskrives af Allah i de følgende vers:

... Han siger: "Ilden skal være jeres bolig; dér skal I forblive til evig tid, med mindre Gud vil det anderledes." Din Herre er vis og vidende. (Sura al-An'am: 128)

Men de, der er gudløse, deres herberg bliver Ilden. Hver gang de ønsker at komme ud derfra, bliver de bragt tilbage dertil, og til dem vil man sige: "Smag Ildens straf, som I kaldte for en løgn!" (Sura as-Sajda: 20)

De vil ud af Ilden, men de kommer ikke ud af den. De har en bestandig straf i vente. (Sura al-Ma'ida: 37)

Hvis du ikke vil være et af de mennesker, der refereres til i ovenstående vers, så tænk igen over dette emne, og giv ikke efter for den ubegrundede tro, at du vil komme i Paradis uanset hvad der sker, eller at du vil afsone din straf og blive løsladt fra Helvede. Døm ikke dig selv i forhold til grundløse kriterier, men ifølge Koranens vers. I Koranen fortæller Allah os til mindste detalje, hvilken person du bør være for at

skulle fortjene Paradis. Glem ikke, at ingens adgang til Paradis er garanteret. I kontrast bliver alle testet gennem deres liv i verden, og alle er i fare for at komme i Helvede. Koranen udpeger endda for os, at selv Allahs mest oprigtige og samvittighedsfulde profeter bad til Ham om dette:

[Josef sagde,] "Herre! Du har givet mig magt, og Du har lært mig at tyde fortællinger. Himlens og jordens skaber! Du er min ven i denne verden og i den hinsidige. Kald mig bort som en, der overgiver sig, og sæt mig blandt de retfærdige!" (Sura Yusuf: 101)

I denne situation bør ingen bedrage sig selv – ingen vil være i stand til at komme ind ad Paradisets porte, hvis han ikke bukker sig og giver sig selv til Allah, og ikke tjener vor Herres anerkendelse. I et vers i Koranen viser Allah os, at det er umuligt, med det følgende meget klare eksempel:

Himlens porte vil ikke blive åbnet for dem, der kaldte Vore tegn for løgn og hovmodigt afviste dem. De kommer ikke ind i Haven, før en kamel kan klemme sig gennem et nåløje. Således gengælder Vi dem, der forbryder sig. (Sura al-A'raf: 40)

Folk som siger: "Jeg gjorde bare det samme som all andre"

På en række områder, hvor folk begår fejl, spiller gruppepsykologi en stor rolle. Specielt i samfund, som mangler religion, bliver det normen at "følge med flokken", selv når valget er forkert eller dårligt. Selvom han i sin samvittighed ved, hvad der er rigtigt, ignorerer en person under påvirkning af gruppepsykologi sin samvittighed med den falske idé, at so mange folk ikke kan tage fejl, og derfor følger han med flertallet. Faktisk kan flertallets holdning ikke bruges som målestok på noget område. Den eneste vejledning, folk kan bruge til at separere rigtig fra forkert, er Koranen, som blev nedsendt med dette formål. De, som accepterer og lever efter andre kriterier end de i Koranen, begår meget store fejl. I Koranen advarer Allah os tydeligt omkring at følge flertallet:

Hvis du adlyder de fleste af dem, der er på jorden, vil de lede dig vild, bort fra Guds vej. De følger kun løse formodninger; de kan kun gisne. (Sura al-An'am: 116)

Bag princippet i at følge flertallet er den fejlagtige idé, at hvis alle er blevet enige om noget, er det essentielt at følge med strømmen. Det vil sige, en person er bange for at blive kritiseret eller fordømt eller isoleret af andre, hvis han ikke forlader, hvad han ved, er rigtigt, for at følge med flertallet. Dette er en mentalitet, som er meget udbredt blandt alle, hvad enten de er unge eller gamle. Der er folk, som udelukkende af denne årsag ikke ser deres tilbedelses forpligtelser og ignorerer Allahs anerkendelse gennem hele deres liv, blot for at tilfredsstille flertallet. En person skal ikke beregne, hvad andre tænker og så handle ifølge dette. Med Koranen frigør Allah folk fra al slags afhængighed. En person står kun til ansvar for Allah og vil kun skulle redegøre over for Allah, om han troede på og handlede ifølge Koranen eller ej.

Faktum er, at alle meget vel kender til denne sandhed, men mange folk bedrager sig selv ved at komme med undskyldningen om at følge med flertallet og tro, at de kan bedrage folk omkring sig. Men når de kommer til det Hinsides, vil de finde ud af, at den store gruppe af mennesker, de fulgte med, ikke kan redde dem, ligesom de ikke kan redde sig selv. Allah fortæller os om sådanne menneskers situation i Koranen:

Nej! Hvis han ikke holder op, så griber Vi ham i pandelokken, en løgnagtig og syndig pandelok. Lad ham blot kalde på sine fæller. Vi vil tilkalde håndlangerne. Nej! Adlyd ham ikke! Kast dig ned og kom nær! (Sura al-'Alaq: 15-19)

En person i denne position har ignoreret Allahs anerkendelse for at passe ind med de omkring ham, og har aldrig overvejet, at han vil stå ansigt til ansigt med Dommedag. Nu vil han blive sendt til Ilden sammen med det irreligiøse flertal, som han tillagde stor vigtighed, og for hvem han har forsømt Allah. Når dette er tilfældet, så bedrag ikke dig selv og læg ikke afstand til troen ved at komme med undskyldningen om at følge med flertallet. Forlad aldrig, hvad du ved, er rigtigt fra Koranen, og lev efter det rigtige, selvom du gør dette alene. Glem ikke, at den beslutsomhed, du viser for at opnå Allahs anerkendelse, vil bane vej for, at du kan leve evigt i ly af Hans store barmhjertighed.

De som siger:

"Jeg følger videnskabelig fremgang"

En anden faktor, som driver folk til at forsømme deres religion, er tilstedeværelsen af forskere, som begår den fejl at benægte Allah og Dommedagen.

Den tid, vi lever i, er en hvor videnskab har gjort store fremskridt, og hvor vi – fra et videnskabeligt synspunkt – møder ting, vi aldrig før har oplevet i historien. Med de muligheder, vi får fra videnskab og teknologi, ser vi orden og design i universet, opdager fejlfriheden ved de systemer, Allah har skabt, kommer nærmere på en stor række sandheder om den måde, hvorpå levende væsner blev skabt, og opdager Koranens mirakler en efter en.

Men der er også folk, som bruger videnskaben til deres egen verdslige fordel og prøver at bruge den til at støtte deres modstand mod religion. Disse folk præsenterer sig selv som forskere, men de bruger ikke videnskaben til at forske og opdage fakta, men til at styrke deres egne ideologier. De ignorerer den fejlfri skabelse i universet og levende ting, og deres mirakuløse egenskaber, og fremsætter den falske påstand, at alt kom til af sig selv ved tilfælde. Deres formål er at afvise Allahs eksistens og få samfundet til at gøre det samme. Via dette vil de skabe samfund, der udgøres af separate individer, hvo ingen føler ansvar for nogen andre, og hvor umoralitet af enhver slags bliver vidt udbredt.

Langt størstedelen af folk påvirkes let af de forskere, som blot har besluttet sig for at sprede sine egne ideer. Forskere betragtes som de, der er bedst kvalificerede til at komme med de bedste bedømmelser af ethvert emne. Dette er dog en forkert antagelse. Selvfølgelig er der værdifulde forskere, som bruger videnskaben til det sande formål og hvis viden vi kan drage fordel af inden for mange emner. Men i videnskabelige kredse er der folk uden for denne kategori, som fordrejer og skjuler fakta og misleder andre for deres egen verdslige fordel. Af denne grund bør forskere, ligesom alle andre, ikke kun dømmes på deres videnskabelige akkreditering eller antallet af deres kvalifikationer, men på om de bruger den viden, de besidder, i overensstemmelse med formålet med deres skabelse, og lever på den måde, Allah anerkender. Dette er den korrekte tilgang for en person, som tror på Allah.

Som vi sagde tidligere, siger Allah i Koranen, at det er skadeligt at følge med flokken, og at de ter flertallet, der vedholder i sin modstand til tro. Siden dette er tilfældet, burde en person ikke acceptere andres ord uden at undersøge og overveje detaljerne, og burde nå den rigtige konklusion ved at stole på sin egen intelligens og samvittighed. I det følgende vers af Koranen, udpeger Allah dette for os: "Følg ikke noget, hvorom du ingen viden har! Hørelse, syn og hjerte, alt dette bliver man draget til ansvar for." (Sura al-Isra': 36). Så at acceptere og følge andres ord med det samme er intet andet end selvbedrag.

En person er ansvarlig for at handle efter, hvad der er rigtigt, som Allah instruerer, og for at råde andre til at gøre dette. Dette er sandheden, og at fremsætte undskyldninger i et forsøg på at bedrage dig selv og de omkring dig kan ikke give nogen fordel i det Hinsides. I Koranen advarer Allah os om, at der altid vil være folk, som inviterer andre til vantro og giver løfter på dette område, og Han udpeger, at sådanne folk og de, som følger dem, vil blive mødt med lidelse:

De, der er vantro, siger til dem, der tror: "Følg vor vej, så tager vi jeres forseelser på os!" Men de vil overhovedet ikke tage deres forseelser på sig. De lyver. De vil komme til at bære deres egne byrder og andre byrder sammen med deres egne, og de vil på opstandelsens dag blive draget til ansvar for det, som de fandt på. (Sura al-'Ankabut: 12-13)

Enden venter de, som bedrager sig selv

I starten af denne bog sagde vi, at Profeten Abraham (as) indså Allahs eksistens og storhed og med det samme forstod nødvendigheden af at tjene Ham ved at bruge sin egen samvittighed, og uden at skulle belæres om det. Du burde vide, at alle har den samme samvittighed. Det, der skiller folk, der betragtes som ikke at have nogen samvittighed, fra de, hvis samvittighed er stærkt udviklet, er at de førstnævnte lukker deres øjne og ører mod det, de ved, er sandt, mens de sidstnævnte ikke gør.

Folk som følger deres samvittigheds stemme i ethvert øjeblik ligesom Profeten Abraham (as), en profet, som Allah priser i Koranen, følger smukke og rolige liv, fordi sådanne folk besidder den åndelige lethed, som kommer med at handle i overensstemmelse med, hvad der er rigtigt, og håbe på en god belønning i det Hinsides. Det præcis modsatte er sandt for folk, som ikke følger deres samvittighed. Disse folk lider under den hemmelige smerte, deres samvittigheds skjulte pinsel, i at vide, at deres manglende evne til at følge, hvad der er rigtigt og sandt, vil bringe dem seriøs afstraffelse i det Hinsides. Hvor end de går, hvad end de laver, lader denne smerte dem aldrig være i fred. Selv om de ejer den største formue i verden og rejser fra et land til et andet, slipper de aldrig for dette åndelige pres.

Sandheden er, at denne lidende samvittighed er en advarsel fra Allah til disse folk om, at de bør vende sig væk fra deres forseelser. Af denne grund er det for de troende en stor velsignelse, da det opfordrer folk til at komme til fornuft, angre og korrigere deres adfærd. Men for folk, som har forladt religion og oprigtighed, er det tortur i ordets fulde forstand. Selvom de kender grunden til den lidelse, de oplever, ignorerer de dens årsag i stedet for at handle for at råde bod på den. Som resultat af den spænding, der skabes af denne modsigelse i deres liv, kan de aldrig i sandhed være lykkelige og fredfyldte.

Så som vi sagde i starten af denne bog, lever de folk, som bedrager sig selv ved at ignorere og nægte at forstå sandheden, selvom de kender den, hele deres liv i åndelig lidelse. Mens deres samvittigheder er under dette åndelige pres og lider denne pinsel, prøver de at lette deres ubehag med kunstige glæder, men de vil aldrig lykkes, for den eneste måde, hvorpå en lidelse i samvittigheden kan lettes, er ved at angre og underkaste sig Allah.

Hvis du i stedet for at lytte til din samvittighed også bedrager dig selv med diverse undskyldninger og følger dine selviske begærer og passioner, vil du også opleve en indre lidelse, som du aldrig kan beskytte dig selv mod. Men den største konsekvens af denne slags selvbedrag er, at de smerter, du lider under, ikke kun er begrænset til livet i denne verden, for Allah fortæller os, at folk, som bedrager sig selv i livet i denne verden og ignorerer Dommedag, vil blive mødt med stor smerte og sorg i det Hinsides. Faktisk refererer Koranen til Dommedag som ”dagen for det gensidige bedrag”:

På den dag, hvor Han samler jer til forsamlingens dag. Dette er dagen for det gensidige bedrag. Den, der tror på Gud og handler ret, ham vil Han eftergive hans onde handlinger. Han lader ham træde ind i haver med rindende floder; dér skal han forblive til evig tid. Det er den vældige sejr. Men de, der er vantro og kalder Vore tegn for løgn, de hører til i Ilden; dér skal de forblive. Hvilket ulykkeligt endeligt! (Sura at-Taghabun: 9-10)

”Bedraget”, som beskrives i verset, begynder med den vantros død og fortsætter med deres opstandelse og redegørelse, hvorefter de finder deres sande hjem ved at blive sendt til Helvede. Koranen

fortæller os om nogle af de ting, som folk, der bedrages af Satans løfter, og som bedrager sig selv med undskyldninger i livet her i verden, vil møde i Helvede:

Dødens rus bringer sandheden frem: "Dette er, hvad du undveg!" Der blæses i Hornet: "Dette er truslens dag!" Enhver møder frem, med én til at drive på og et vidne: "Du gav ikke agt på dette. Nu har vi fjernet dit dække fra dig, så dit blik i dag er skarpt."

Og hans fælle siger: "Dette er, hvad jeg er beredt til." "Kast I to ind i Helvede hver en hårdnakket vantro, som hindrer det gode, begår overgreb og vækker tvivl som satte en anden gud hos Gud; kast I to ham ind i den strenge straf!" Hans fælle siger: "Herre! Jeg forledte ham ikke til overmod. Han befandt sig i den yderste vildfarelse." Han siger: "I skal ikke strides hos Mig! Jeg har på forhånd bragt jer truslen. Ordet kan ikke ændres hos Mig; Jeg gør ikke tjenerne uret." På den dag, hvor Vi siger til Helvede: "Er du fuld?" og det siger: "Er der flere endnu?" (Sura Qaf: 19-30)

Fordelene ved oprigtighed frem for selvbedrag

Throughout eternity a person is tested only once and this period of testing is made up, on average, of six or seven decades. A person's behavior during this testing period determines the form of his eternal life. If someone spends this brief but extremely important period in self-deception, he fails the test. The truth is this: By deceiving himself, a person can neither change the truth nor evade his responsibility. On the contrary, running away from the truth works only against the person himself. At every moment when he silences his conscience and tries to comfort himself with all kinds of illusory excuses and rationalizations, he is really suffering a terrible loss. Unless Allah wills it, the return for this lack of intelligence will be a sorrow which can never be relieved.

Since this is the case, there is no need for self-deception. It is sufficient to carry out one's duty of serving Allah with very clear knowledge and care. This is possible if the person heeds the voice of his conscience and conforms to Allah's Book. For a sincere believer, there is no other way. The finest and most beneficial way for a person is to be constantly aware that each moment brings him a little closer to death and the Day of Judgment, and that every act and every thought which crosses his mind is known to Allah.

Know that this is the way which leads to sincerity towards Allah and that it is actually the simplest. After a little thought and a clear decision, a person can live his entire life in the clarity of knowledge which that decision brings. Once he gains this clarity of knowledge, it will not allow him to do himself any serious damage by deceiving himself.

Do not forget that deceiving yourself is like playing with fire. While a person is enjoying himself and devoting himself wholly to worldly things, he may at any moment find angels at his side who have come to take his life. Will he be able to continue the same game and the same deception when the angels, as a verse of the Qur'an has it, "pluck out harshly"?

Will he be able to say, "How well I have done. Throughout my life in the world I have eaten, drunk, traveled, enjoyed myself and ignored my responsibilities and my duty of obedience"? Of course not. This is an idea which would not occur even to the most heedless person. On the contrary, at that moment he will experience indescribable panic and terror, and that is just the beginning. When he enters the gates of Hell this terror and remorse will be unbearable, and he will suffer eternal torment.

This is a truth which should not be neglected even for only a moment. Allah points this out in the Qur'an and describes the remorse and helplessness of the ones who deceive themselves as follows:

Vend jer angrende til jeres Herre, og overgiv jer til Ham, inden straffen kommer over jer! Da vil I ingen hjælp finde. Følg det bedste af det, der er blevet sendt ned til jer fra jeres Herre, inden straffen pludselig kommer over jer, uden at I aner det!" For at ingen skal sige: "Ak, hvilken ulykke, at jeg lod hånt om Gud! Jeg var en af dem, der gjorde nar." Eller så at ingen skal sige: "Hvis Gud havde retledt mig, havde jeg været en af de gudfrygtige." Eller så at ingen ved synet af straffen skal sige: "Kunne jeg blot vende tilbage, så ville jeg være en af dem, der handler godt!" (Sura az-Zumar: 54-58)

Evolutionens bedrag

Darwinisme, med andre ord evolutionsteorien, blev fremsat med formålet om at benægte Skabelsesfaktummet, men er i virkeligheden ikke andet end fejlslået, uvidenskabeligt vrøvl. Denne teori, som påstår, at liv opstod fra livløst materie ved tilfælde, blev ugyldiggjort af videnskabelige beviser på mirakuløs orden i universet og i levende ting, såvel som opdagelsen af omkring 300 millioner fossiler, som afslører, at evolutionen aldrig skete. På denne måde bekræftede videnskaben, at Allah skabte universet og de levende ting i det. Den propaganda, der udgøres i dag for at holde evolutionsteorien i live, er udelukkende baseret på forvrængningen af de videnskabelige fakta, forudindtagede fortolkninger og løgne og fejlsætninger skjult som videnskab.

Men denne propaganda kan ikke skjule sandheden. Det faktum, at evolutionsteorien er det største bedrag i videnskabens historie, er blevet udtrykt mere og mere i den videnskabelige verden over de sidste 20-30 år. Forskning udført efter 1980'erne især har afsløret, at darwinismens påstande er totalt ubegrundede, hvilket er blevet erklæret af et stort antal forskere. I USA især genkender mange forskere fra forskellige områder som biologi, biokemi og palæontologi ugyldigheden ved darwinismen og anvender Skabelsesfaktummet til at redegøre for livets oprindelse.

Vi har undersøgt kollapse af evolutionsteorien og beviserne på Skabelsen til mindste videnskabelige detalje i mange af vores værker og fortsætter stadig med at gøre dette. Givet den enorme vigtighed af dette emne, vil det være til stor fordel at opsummere det her.

Darwinismens videnskabelige kollaps

Selvom dette doktrin går helt tilbage til det gamle Grækenland, blev evolutionsteorien udviklet ekstensivt i det 19. århundrede. Den vigtigste udvikling, som gjorde det til hovedemnet i videnskabens verden, var Charles Darwins *The Origin of Species*, udgivet i 1859. I denne benægtede Darwin, de forskellige levende arter på jorden var blevet skabt separat af Gud. Ifølge Darwin havde alle levende væsner en fælles forfader og diversificerede sig over tiden gennem små forandringer. Darwins teori var ikke baseret på nogen konkrete videnskabelige fund; som han også accepterede, var det bare en "formodning". Endvidere, som Darwin indrømmede i sin bog i det lange kapitel med titlen "Difficulties on the Theory", kunne teorien ikke forsvare sig overfor mange kritiske spørgsmål.

Darwin investerede alle sine håb på nye videnskabelige opdagelser, som han forventede, ville løse disse vanskeligheder. Men i modsætning til hans forventninger, udvidede videnskabelige fund dimensionerne af

disse vanskeligheder. Videnskabens sejr over darwinisme kan opsummeres indenfor tre grundlæggende emner:

- 1) Teorien kan ikke forklare, hvordan liv opstod på Jorden.
- 2) Ingen videnskabelige fund viser, at de ”evolutionære mekanismer” foreslået af teorien har nogen kraft til at udvikle overhovedet.
- 3) Den fossile optegnelse beviser det totalt modsatte af, hvad teorien foreslår.

I denne sektion vil vi generelt undersøge disse tre grundlæggende pointer:

Det første uovervindelige trin: Livets oprindelse

Evolutionsteorien postulerer, at alle levende arter udviklede sig fra en enkelt levende celle, der opstod på den primitive jord for 3,8 milliarder år siden. Hvordan en enkelt celle kunne generere millioner af komplekse levende arter og, hvis en sådan evolution virkelig foregik, hvorfor spor ikke kan observeres i den fossile optegnelse, er nogle af de spørgsmål, som teorien ikke kan besvare. Men først og fremmest må vi stille dette spørgsmål til det første trin af den påståede evolutionsproces: hvordan opstod denne ”første celle”?

Da evolutionsteorien nægter skabelsen og ikke accepterer nogen form for overnaturlig indblanding, vedholder den, at den ”første celle” opstod som et produkt af blindt tilfælde inden for naturens love, uden noget design, nogen plan eller arrangement. Ifølge teorien må livløst materie have produceret en levende celle som resultat af tilfælde. Sådan en påstand er dog i uoverensstemmelse med selv biologiens mest uangribelige love.

“Liv kommer fra liv”

I sin bog nævnte Darwin aldrig livets oprindelse. Den primitive forståelse for videnskab på hans tid hvilede på formodningen om, at levende væsner havde en meget simpel struktur. Siden middelalderen, blev den spontane generation, teorien som påstår at ikke-levende materialer satte sig sammen og dannede levende organismer, bredt accepteret. Det var almindeligt accepteret, at insekter kom til fra madrester, og mus fra korn. Interessante eksperimenter blev udført for at bevise denne teori. Noget korn blev lagt på et beskidt tøjstykke, og man antog, at mus ville opstå fra det efterhånden.

På samme måde blev det formodet, at udviklingen af maddiker i råddent kød var bevis for spontan generation. Men man forstod først noget tid senere, at orme ikke spontant opstod i kød, men blev båret dertil af fluer i form af larver, usynlige for det blotte øje.

Selv da Darwin skrev *The Origin of Species*, var antagelsen om, at bakterier kunne komme til fra livløst materie, bredt accepteret i hele videnskabens verden.

Men fem år efter udgivelsen af Darwins bog, bekendtgjorde Louis Pasteur sine resultater efter lange studier og eksperimenter, som modbeviste spontan generation, en hjørnesten i Darwins teori. I sin triumferende lektion ved Sorbonne i 1864 sagde Pasteur: ”Aldrig vil doktrinen af spontan generation rejse sig fra det dødelige slag fra dette simple eksperiment.”¹

I lang tid modsatte fortalere for evolutionsteorien sig Pasteurs fund. Men som videnskabens udvikling opklarede den komplekse struktur i cellen hos et levende væsen, mødte ideen om, at liv kunne komme til ved tilfælde, et endnu større dødvande.

Resultatløse indsatser i det 20. århundrede

Den første evolutionist, som bragte emnet om livets oprindelse op i det 20. århundrede, var den kendte russiske biolog Alexander Oparin. Med forskellige teser, som han fremsatte i 1930'erne, prøvede han at bevise, at en levende celle kunne opstå ved tilfælde. Disse studier var dog dømt til at mislykkes, og Oparin måtte komme med følgende indrømmelse:

Desværre forbliver cellens oprindelse et spørgsmål, som faktisk er det mørkeste punkt i hele evolutionsteorien.²

Evolutionistiske tilhængere af Oparin forsøgte at udføre eksperimenter for at løse dette problem. Det mest kendte eksperiment blev udført af amerikanske kemiker Stanley Miller i 1953. Ved at blande de gasser, han påstod, der havde eksisteret i den oprindelige jords atmosfære i en eksperimentopstilling, og tilføje energi til blandingen, syntetiserede Miller flere af de organiske molekyler (aminosyrer), der er til stede i proteiners struktur.

Blot få år gik før det blev afsløret, at dette eksperiment, som blev præsenteret som et vigtigt skridt i evolutionens navn, var ugyldig, fordi atmosfæren brugt i eksperimentet var meget forskellig fra de rigtige forhold på Jorden.³

Efter en lang stilhed indrømmede Miller, at det atmosfære medium, han brugte, var urealistisk.⁴

Alle evolutionisternes indsatsen gjort gennem det 20. århundrede for at forklare livets oprindelse mislykkedes. Geokemikeren Jeffrey Bada fra the San Diego Scripps Institute accepterer dette faktum i en artikel udgivet i Earth Magazine i 1998:

I dag, hvor vi forlader det tyvende århundrede, står vi stadig overfor det største uløste problem, som vi havde, da vi gik ind til det tyvende århundrede: Hvordan opstod livet på Jorden? ⁵

Livets komplekse struktur

Den primære grund til, at evolutionsteorien endte i et så stort dødvande om livets oprindelse er, at selv de levende organismer, der siges at være simplest, har enestående komplekse strukturer. Cellen i en levende ting er mere kompleks end alle vores menneskeskabte teknologiske produkter. I dag kan en levende celle i selv de mest udviklede laboratorier i verden ikke produceres ved at sætte organiske kemikalier sammen.

De forhold, der kræves for dannelsen af en celle, er for store i kvantitet til at kunne forklares af tilfælde. Sandsynligheden for, at proteiner, cellens byggesten, syntetiseres tilfældigt, er 1 til 10^{950} for et gennemsnitligt protein bestående af 500 aminosyrer. I matematikken betragtes en sandsynlighed lavere end 1 til 10^{50} som værende praktisk umulig.

DNA molekylet, som findes i kernen af en celle, og som lagrer genetisk information, er en fantastisk databank. Det er blevet beregnet, at hvis informationen indkodet i DNA blev skrevet ned, ville det udgøre et gigantisk bibliotek bestående af 900 udgaver af encyklopædier bestående af 500 sider hver.

Et meget interessant dilemma opstår her: DNA kan kun kopiere sig selv ved hjælp af nogle specialiserede proteiner (enzymmer). Men syntesen af disse enzymer kan kun realiseres af informationen indkodet i DNA. Da de begge afhænger af hinanden, må de eksistere på samme tid for kopiering. Dette bringer scenariet om, at liv opstod af sig selv, til en blindgyde. Prof. Leslie Orgel, en anerkendt evolutionist

fra University of San Diego, Californien, indrømmer dette faktum i september 1994 udgaven af Scientific American magasinet:

Det er ekstremt usandsynligt, at proteiner og aminosyrer, som begge er strukturelt komplekse, opstod spontant på samme sted og samme tid. Stadig virker det også umuligt at have en uden den anden. Og så, ved første øjekast, må man måske konkludere, at hvis livet faktisk aldrig opstod ved kemiske metoder.⁶

Uden tvivl, hvis det er umuligt for liv at være opstået spontant som resultat af blindt tilfælde, så må de accepteres, at liv blev "skabt" på en overnaturlig måde. Dette faktum afkræfter fuldstændig evolutionsteorien, hvis hovedformål er at benægte skabelse.

Evolutionens opdigtede mekanismer

Det andet vigtige punkt, der negerer Darwins teori er, at man fandt ud, at begge koncepter fremsat af teorien som "evolutionære mekanismer", ikke havde nogen evolutionær kraft i virkeligheden.

Darwin baserede sin evolution påstand fuldstændig på mekanismen "naturlig selektion". Den vigtighed, han pålagde denne mekanisme var tydelig i bogens navn: Origin of Species, By Means of Natural Selection...

Naturlig selektion vedholder, at de levende ting, der er stærkere og mere tilpassede til deres habitats naturlige forhold, vil overleve i kampen for livet. For eksempel, i en hjorteflok under trussel af angreb fra vilde dyr, vil de, der kan løbe hurtigere, overleve. Derfor vil hjorteflokken udgøres af hurtigere og stærkere individer. Men denne mekanisme vil uden tvivl ikke gøre, at hjorte udvikler sig og transformerer sig til en anden levende art, for eksempel, heste.

Derfor har mekanismen naturlig selektion ingen evolutionær kraft. Darwin var også klar over dette faktum og måtte sige dette i sin bog The Origin of Species:

Naturlig selektion kan intet gøre indtil fordelagtige variationer ved tilfælde forekommer.⁷

Lamarcks indflydelse

Så hvordan kunne disse "fordelagtige variationer" forekomme? Darwin prøvede at besvare dette spørgsmål ud fra standpunktet af den primitive forståelse for videnskab på den tid. Ifølge den franske biolog Cheavlier de Lamarck (1744-1829), som levede før Darwin, videregav levende væsner de træk, de fik under deres levetid, til den næste generation, og disse træk, som akkumuleredes fra en generation til den næste, gjorde, at nye arter blev dannet. Han påstod for eksempel, at giraffer udviklede sig fra antiloper; siden de havde svært ved at spise bladene på høje træer, blev deres nakker forlængede fra generation til generation.

Darwin gav også lignende eksempler. I sin bog The Origin of Species, for eksempel, sagde han, at nogle bjørne, der gik i vandet for at finde mad, transformerede sig selv til hvaler med tiden.⁸

Men arvets love, opdaget af Gregor Mendel (1822-84) og bekræftet af genetisk videnskab, som blomstrede i det 20. århundrede, knuste fuldstændig den legende, at opnåede træk blev videregivet til efterfølgende generationer. Altså faldt naturlig selektion bort som en evolutionær mekanisme.

Neodarwinisme og mutationer

For at finde en løsning fremsatte darwinister den "moderne syntetiske teori", eller som den mere alment kendes, neodarwinisme, i slutningen af 1930'erne. Neodarwinisme tilføjede mutationer, som er forvirringer

dannet i generne hos levende væsner på grund af eksterne faktorer såsom radiation eller kopieringsfejl, som ”grunden til fordelagtige variationer” i tillæg til naturlig mutation.

I dag er modellen, som står for evolution i verden, neodarwinisme. Teorien vedholder, at millioner af levende væsner dannedes som resultat af en proces, hvorved flere komplekse organer i disse organismer såsom ører, øjne, lunger og vinger gennemgik ”mutationer”, altså genetiske fejl. Stadig er der et ligefremt videnskabeligt faktum, der totalt underminerer denne teori: mutationer gør ikke, at levende væsner udvikler sig, men modsat er de altid skadelige.

Grunden til dette er meget simpel: DNA har en meget kompleks struktur, og tilfældige effekter kan kun gøre skade på det. Den amerikanske genetiker B. G. Ranganathan forklarer det som følger:

For det første er sande mutationer meget sjældne i naturen. For det andet er de fleste mutationer skadelige, siden de er tilfældige frem for ordnede ændringer i geners struktur: enhver tilfældig forandring i et meget ordnet system vil være negativt, ikke positivt. For eksempel, hvis et jordskælv rystede en meget ordnet struktur såsom en bygning, ville der være en tilfældig forandring i bygningens rammeværk, hvilket, højst sandsynlig, ikke ville være en forbedring.⁹

Ikke overraskende er intet eksempel på mutation, som er brugbar, altså som ses at udvikle den genetiske gode, blevet observeret indtil nu. Alle mutationer har vist sig at være skadelige. Det blev forstået, at mutation, som præsenteres som en ”evolutionær mekanisme”, faktisk er en genetisk hændelse, der skader levende ting og efterlader dem skadede. (Den mest gængse effekt af mutation hos mennesker er kræft.) Selvfølgelig kan en ødelæggende mekanisme ikke være en ”evolutionær mekanisme”. Naturlig selektion, på den anden side, ”kan ikke selv gøre noget” som Darwin også accepterede. Dette faktum viser os, at der ikke er nogen ”evolutionær mekanisme” i naturen. Siden ingen evolutionær mekanisme eksisterer, kan ingen sådan opdigtet proces kaldet ”evolution” have fundet sted.

Den fossile optegnelse: Ingen tegn på overgangsformer

Det tydeligste bevis for, at scenariet foreslået af evolutionsteorien ikke fandt sted, er den fossile optegnelse.

Ifølge evolutionsteorien er enhver levende art udsprunget fra en forgænger. En tidligere eksisterende art blev omdannet til noget andet med tiden, og alle arter er kommet til på denne måde. Ifølge teorien fortsætter denne transformation gradvist over millioner af år.

Hvis dette havde været tilfældet, burde flere overgangsformer have eksisteret og levet under denne lange transformationsperiode.

For eksempel skulle nogle halvt fisk/halvt reptiler have levet i fortiden, som havde fået nogle reptil træk ud over de træk fra fisk, de allerede havde. Eller der skulle have eksisteret nogle reptilfugle, som havde fået nogle træk fra fugle ud over de reptil træk, de allerede havde. Siden disse ville være i en overgangsfase, skulle de have været handicappede, defekte, forkrøblede levende væsner. Evolutionister henfører til disse opdagede væsner, som de tror, har levet i fortiden, som ”overgangsformer”.

Hvis sådanne dyr virkelig nogensinde havde eksisteret, skulle der være millioner og endda milliarder af dem i antal og variation. Vigtigst af alt skulle resterne af disse sære væsner være til stede i den fossile optegnelse. I *The Origin of Species* forklarede Darwin:

Hvis min teori er sand, må utallige mellemliggende variationer, der linker alle arterne i den samme gruppe tæt sammen, bestemt have eksisteret... Altså kunne beviser for deres tidligere eksistens kun findes blandt fossile rester.¹⁰

Darwins håb knust

Men selvom evolutionister har gjort ivrige indsatser for at finde fossiler siden midten af det 19. århundrede i hele verden, er ingen overgangsformer endnu blevet fundet. Alle de udgravede fossiler viser, i strid med evolutionisternes forventninger, at liv opstod på Jorden lige pludseligt og fuldt udviklet.

En kendt britisk palæontolog, Derek V. Ager, indrømmer dette faktum, selvom han er en evolutionist:

Pointen opstår, at hvis vi undersøger den fossile optegnelse detaljeret, om det gælder rækkefølge eller arter, finder vi – igen og igen – ikke gradvis evolution, men den pludselige eksplosion af en gruppe på bekostning af en anden.¹¹

Dette betyder, at alle levende arter i den fossile optegnelse opstår pludseligt som fuldt udviklede uden nogen mellemliggende former i mellem. Dette er lige modsat Darwins formodninger. Det er også meget tydeligt bevis for, at alle levende ting er skabt. Den eneste forklaring på, at en levende art opstår pludseligt og komplet i enhver detalje uden nogle evolutionære forfædre er, at den blev skabt. Dette faktum indrømmes også af den vidt kendte evolutionistiske biolog Douglas Futuyma:

Skabelse og evolution, sammen, udtømmer de mulige forklaringer for oprindelsen af levende ting. Organismer opstod enten på jorden fuldt udviklet, ellers gjorde de ikke. Hvis de ikke gjorde, må de have udviklet sig fra præeksisterende arter via en modifikationsproces. Hvis de opstod i et fuldt udviklet stadie, må de bestemt være blevet skabt af en almægtig intelligens.¹²

Fossiler viser, at levende væsner opstod fuldt udviklet og i et perfekt stadie på Jorden. Dette betyder, at ”arternes oprindelse”, modsat Darwins formodning, ikke er evolution, men Skabelse.

Fortællingen om menneskelig evolution

Det emne, der oftest bringes på banen af fortalere for evolutionsteorien er menneskets oprindelse. Den darwinistiske påstand vedholder, at dagens mand udvikledes fra et slags abelignende væsen. Under denne påståede evolutionsproces, som angiveligt startede for 4-5 millioner år siden, påstås det, at der eksisterede nogle ”overgangsforme” mellem nutidens mand og hans forfædre. Ifølge dette fuldstændig opdigtede scenarie, er de følgende fire grundlæggende ”kategorier” noteret:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Evolutionister kalder menneskets såkaldte første abelignende forfædre Australopithecus, hvilket betyder ”Sydafrikansk abe”. Disse levende væsner er faktisk intet andet end en gammel abeart, der er uddød. Udvidet forskning af diverse Australopithecus prøver af to verdenskendte anatomer fra England og USA, nemlig Lord Solly Zuckerman og Prof. Charles Oxnard, har vist, at disse aber tilhørte en almindelig abeart, der uddøde og ikke bar nogen lighed med mennesker.¹³

Evolutionister klassificerer det næste trin af menneskelig evolution som slægten ”homo”, altså ”menneske”. Ifølge den evolutionistiske påstand, er de levende ting i Homo serien mere udviklede end

Australopithecus. Evolutionister udtænker en fantasifuld evolutionsopsætning ved at arrangere forskellige fossiler af disse væsner i en særlig rækkefølge. Denne opsætning er opdigtet, fordi det aldrig er blevet bevist, at der er et evolutionært forhold mellem disse forskellige klasser. Ernst Mayr, en af de førende forsvarere af evolution i det 20. århundrede, indrømmer i sin bog *One Long Argument*, at "særlige historiske [puslespil] såsom livets oprindelse eller Homo sapiens, er ekstremt svære og når måske aldrig en endelig, tilfredsstillende forklaring."¹⁴

Ved at beskrive leddene i kæden som "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" antyder evolutionister, at hver af disse arter er forfader til den følgende. Men palæantropologers nylige fund har afsløret, at Australopithecus, Homo habilis og Homo erectus lvede i forskellige dele af verden på samme tid.¹⁵

Endvidere har et særligt segment af mennesker klassificeret som Homo erectus levet indtil meget moderne tider. Homo sapiens neanderthalensis og Homo sapiens sapiens (det moderne menneske) eksisterede sammen i samme region.¹⁶

Denne situation indikerer åbenlyst ugyldigheden ved påstanden om, at de er forfædre til hinanden. En palæontolog fra Harvard University, Stephen Jay Gould, forklarer denne blindgyde for evolutionsteorien, selvom han selv var en af de førende fortalere for evolution i det tyvende århundrede:

Hvad er der sket med vores stige, hvis der er tre sameksisterende slægter af hominider (A. africanus, de robuste australopitheciner og H. habilis), hvor ingen tydeligt stammer fra hinanden? Endvidere viser ingen af de tre nogen evolutionære tendenser under deres ophold på jorden.¹⁷

Kort sagt er scenariet om menneskelig evolution, som forsøges opretholdt ved hjælp af diverse tegninger af nogle "halvt abe, halvt menneske" væsner, der vises i medier og fagbøger, altså ved brug af propaganda, ikke andet end en fortælling uden videnskabeligt grundlag.

Lord Solly Zuckerman, en af de mest kendte og respekterede videnskabsmænd i England, som udførte forskning inden for dette emne i årevis og især studerede Australopithecus fossiler i 15 år, konkluderede endeligt, på trods af selv at være evolutionist, at der faktisk ikke er noget sådan stamtræ, der forgrener sig ud fra abelignende væsner til mennesket.

Zuckerman lavede også et interessant "videnskabsspektrum". Han lavede et spektrum af videnskaber, der gik fra de, han opfattede som videnskabelige, til de han betragtede som uvidenskabelige. Ifølge Zuckermans spektrum er de mest "videnskabelige" – altså de, der hviler på konkret data – områder af videnskaben kemi og fysik. Efter dem kommer de biologiske videnskaber og så de sociale. I den helt anden ende af spektret, som er den del, der betragtes som mest "uvidenskabelige", er "ekstrasensorisk opfattelse" – koncepter som telepati og sjette sans – og til sidst "menneskelig evolution". Zuckerman forklarer sit ræsonnement:

Vi bevæger os så væk fra registret for objektiv sandhed hen til de områder for formodet biologisk videnskab, ligesom ekstrasensorisk opfattelse eller fortolkningen af menneskets fossile historie, hvor alt er muligt for de troende (evolutionister) – og hvor den gloende troende (på evolution) nogle gange er i stand til at tro på flere modstridende ting på samme tid.¹⁸

Fortællingen om menneskelig evolution reduceres til intet andet end den forudindtagede fortolkning af nogen fossiler udgravet af særlige folk, der blindt adlyder deres teori.

Darwinstisk formel!

Ud over alle de tekniske beviser, vi indtil videre har beskæftiget os med, lad os nu for en gang skyld undersøge, hvilken slags overtro evolutionisterne har med et eksempel så let, at det kan forstås af børn:

Evolutionsteorien påstår, at livet dannes ved tilfælde. Ifølge denne påstand, satte livløse og ubevidste atomer sig sammen for at danne cellen, og så dannede de på en eller anden måde andre levende ting, inklusiv mennesket. Lad os tænke over det. Når vi sætter elementer sammen, der er livets byggesten, som karbon, fosfor, nitrogen og kalium, dannes kun en bunke. Lige meget hvilken behandling, den gennemgår, kan denne atomiske bunke ikke danne bare et eneste levende væsen. Hvis du vil, lad os formulere et "eksperiment" om dette emne, og lad os undersøge på vegne af evolutionister, hvad de virkelig påstår uden højt at udtrykke "Darwinistisk formel":

Lad evolutionister putte masser af materialer, der er til stede i sammensætning af levende ting, som fosfor, nitrogen, karbon, oxygen, jern og magnesium op i større tønder. Endvidere, lad dem tilføje ethvert materiale, der ikke eksisterer under normale forhold, men som de tænker nødvendig, op i disse tønder. Lad dem i denne blanding tilføje så mange aminosyrer - som ingen mulighed har for at dannes under naturlige forhold - og så mange proteiner - hvor et enkelt har en sandsynlighed for at dannes på 10^{-950} — som de vil. Lad dem udsætte disse blandinger for så meget fugt, som de vil. Lad dem røre i disse med hvilket som helst teknologisk udviklet apparat, de vil. Lad dem sætte de førende videnskabsmænd ved siden af disse tønder. Lad disse eksperter vente på tur ved siden af tønderne i milliarder og endda billioner af år. Lad dem være fri til at bruge alle slags forhold, de tror, er nødvendige for dannelsen af en levende ting. Lige meget hvad de gør, kan de ikke producere et levende væsen fra disse tønder, ej heller en professor, der undersøger sin cellestruktur under elektronmikroskopet. De kan ikke producere giraffer, løver, bier, kanariefugle, heste, delfiner, roser, orkideer, liljer, nelliker, bananer, appelsiner, æbler, dadler, tomater, meloner, vandmeloner, figner, oliven, druer, ferskner, ærtebælg, fasaner, flerfarvede sommerfugle eller millioner af andre levende ting som disse. Faktisk kunne de ikke opnå bare en eneste celle af nogle af dem.

Kort sagt kan ubevidste atomer ikke danne cellen ved at sætte sig sammen. De kan ikke tage en ny beslutning og dele denne celle i to, så tage andre beslutninger og danne professoren, som først opfinder elektronmikroskopet og så undersøge sin egen cellestruktur under det mikroskop. Materie er en ubevidst, livløs bunke, og det kommer kun til live med Allahs overlegne Skabelse.

Evolutionsteorien, som påstår det modsatte, er en total fejlslutning fuldstændig modsat fornuft. At tænke bare lidt over evolutionisternes påstande afslører denne virkelighed, ligesom i det ovenstående eksempel.

Teknologi i øjet og øret

Et andet emne, der forbliver ubesvaret af evolutionær teori, er den udmærkede kvalitet af sansning i øjet og øret.

Før vi går videre til emnet om øjet, lad os kort svare på spørgsmålet "hvordan vi ser". Lysstråler, der kommer fra et objekt, falder modsat på øjets nethinde. Her transmitteres disse lysstråler til elektriske signaler af celler, og de når et lille punkt bag i hjernen kaldet visionscentret. Disse elektriske signaler opfattes i hjernens center som et billede efter en række processer. Med denne tekniske baggrund, lad os tænke lidt.

Hjernen er isoleret fra lys. Det betyder, at hjernens inderside er solidt mørke, og lys når ikke stedet, hvor hjernen er placeret. Altså når synscentret aldrig af lys, og det kan endda være det mørkeste sted, du nogensinde har kendt. Men du observerer en oplyst, klar verden i dette tussmørke.

Billedet dannet i øjet er så skarpt og distinkt, at selv teknologien i det 20. århundrede endnu ikke har opnået det. Se for eksempel på den bog, du læser, de hænder, du holder den i, løft så dit hoved og kig omkring dig. Har du nogensinde set så skarpt og distinkt et billede som dette noget andet sted? Selv de mest udviklede fjernsynsskærme produceret af de største fjernsynsproducenter i verden kan ikke give dig sådan et skarpt billede. Det er et tredimensionelt, farvet og utrolig skarpt billede. I over 100 år har tusindvis af ingeniører prøvet at opnå denne skarphed. Fabrikker, kæmpe lokaler blev etableret, meget forskning er blevet gjort, planer og designs er blevet lavet for dette formål. Se igen på en fjernsynsskærm og bogen, du holder i dine hænder. Du vil se, at der er en stor forskel i skarphed og skelnen. Endvidere viser tv-skærmen dig et todimensionelt billede, hvorimod du med dine øjne ser et tredimensionelt perspektiv med dybde.

I mange år har titusindvis af ingeniører prøvet at lave et tredimensionelt TV og opnå øjets visionskvalitet. Ja, de har lavet et tredimensionelt fjernsynssystem, men det er ikke muligt at se det uden at tage briller på; endvidere er det kun en kunstig tredimension. Baggrunden er mere sløret, forgrunden fremstår som et papirmiljø. Aldrig har det været muligt at producere et skarpt og distinkt syn som øjets. I både kameraet og fjernsynet er der et tab af billedkvalitet.

Evolutionister påstår, at mekanismen, der producerer dette skarpe og distinkte billede er blevet dannet ved tilfælde. Hvis nogen nu fortalte dig, at fjernsynet i dit værelse var dannet som et resultat af tilfælde, at alle dets atomer bare satte sig sammen og udgør enheden, der producerer et billede, hvad ville du tro? Hvordan kan atomer gøre, hvad tusindvis af mennesker ikke kan?

Hvis et apparat, der producerer et mere primitivt billede end øjet, ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde, så er det mere tydeligt, at øjet ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde. Den samme situation gælder øret. Det ydre øre samler de tilgængelige lyde op ved øremuslingen og sender dem til mellemøret: mellemøret sender lyd vibrationerne ved at forstærke dem; det indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom for øjet færdiggøres høresansen i centret for høreelse i hjernen.

Situationen i øjet er også gældende for øret. Det vil sige, at hjernen er isoleret fra lyd ligesom fra lys. Den lader ingen lyd ind. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, lige meget hvor larmende ydersiden er. Ikke desto mindre opfattes de skarpeste lyde i hjernen. I din hjerne, der er isoleret fra lyd, lytter du til symfonierne fra et orkester og hører alle lydene på et overfyldt sted. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et præcist apparat i det øjeblik, ville det ses, at en fuldstændig stilhed hersker der.

Som i tilfældet med billederne, er års indsats blevet gjort for at prøve at generere og reproducere lyd, der er trofast til den originale. Resultaterne af disse forsøg er lydoptagere, hi-fi systemer og systemer til at opfange lyd. På trods af al denne teknologi og de tusindvis af ingeniører og eksperter, der har arbejdet med disse bestræbelser, er ingen lyd endnu blevet opnået, der har samme skarphed og klarhed som lyden, opfattet af øret. Tænk på det mest højteknologiske HI-FI system produceret af det største firma i musikindustrien. Selv i disse apparater mistes noget lyd, når det optages; eller du hører altid en hvislende lyd, før musikken starter. Men lydene, der er produkter af den menneskelige krops teknologi, er utroligt skarpe og tydelige. Et menneskeligt øre opfatter aldrig en lyd ledsaget af en hvislende lyd eller

atmosfæretryk som et HI-FI apparat gør; det opfatter lyden, præcis som den er, skarp og tydelig. Det er sådan, det har været, siden menneskets Skabelse.

Indtil nu har intet menneskeskabt visuelt eller optagelsesapparat været så sensitivt og succesfuldt i at opfatte sanseligt data som øjet og øret er. Men når det gælder syn og hørelse, ligger en meget større sandhed bag alt dette.

Hvem ejer den bevidsthed, som ser og hører inde i hjernen?

Hvem ser på en dragende verden i hjernen, lytter til symfonier og fugles kvidren, og dufter roserne?

Stimuleringerne, der kommer fra en persons øjne, ører og næse, rejser til hjernen som elektrokemiske nerveimpulser. I biologi, fysiologi og biokemi bøger kan du finde mange detaljer om, hvordan dette billede dannes i hjernen. Men du vil aldrig møde det vigtigste faktum: hvem opfatter disse elektrokemiske nerveimpulser som billeder, lyde, lugte og sensoriske begivenheder i hjernen? Der er en bevidsthed i hjernen, der opfatter alt dette uden at have noget behov for et øje, et øre og en næse. Hvem ejer denne bevidsthed? Selvfølgelig tilhører den ikke nerverne, fedtlaget og neuronerne, der udgør hjernen. Det er derfor, darwinistiske materialister, som tror, at alt er udgjort af materie, ikke kan besvare disse spørgsmål.

For denne bevidsthed er ånden skabt af Gud, som hverken behøver øjet til at se billederne eller øret til at høre lydene. Endvidere behøver den ikke hjernen for at tænke.

Alle, der læser dette eksplicite og videnskabelige faktum, burde tænke på Almægtige Gud, og frygte og søge tilflugt hos Ham, for Han maser hele universet ind i et bælgmørkt sted på få kubikcentimeter i en tredimensionel, farvet, skygget og lysende form.

En materialistisk tro

Den information, vi indtil videre har præsenteret, viser os, at evolutionsteorien ikke stemmer overens med videnskabelige fund. Teoriens påstand om livets oprindelse er uforenelig med videnskab, de evolutionære mekanismer, den foreslår, har ingen evolutionær kraft, og fossiler demonstrerer, at de krævede overgangsformer aldrig har eksisteret. Så det betyder bestemt, at evolutionsteorien burde skubbes til side som en uvidenskabelig ide. Dette er måden hvorpå mange ideer, såsom modellen for det jordcentrede univers, er blevet fjernet fra videnskabens dagsorden gennem historien.

Men evolutionsteorien bevares på videnskabens dagsorden. Nogle folk prøver endda at præsentere kritik rettet mod det som et ”angreb på videnskaben.” Hvorfor?

Grunden er, at denne teori er en uundværligt dogmatisk holdning for nogle cirkler. Disse cirkler er blindt hengivet til materialistisk filosofi og vedtager sig darwinisme, fordi det er den eneste materialistiske forklaring, der kan fremsættes for at forklare naturens værk.

Interessant nok indrømmer de også dette faktum fra tid til anden. En velkendt genetiker og en udtalt evolutionist, Richard C. Lewontin fra Harvard University, indrømmer, at han ”først og fremmest er en materialist og så en videnskabsmand”:

Det er ikke, fordi videnskabens metoder og institutioner på en eller anden vis tvinger os til at acceptere en materiel forklaring for den fænomenale verden, men, modsat, at vi tvinges af vores a priori tilslutning til materielle ting til at skabe et apparat for undersøgelse og et sæt koncepter, der producerer

materielle forklaringer, lige meget hvor ulogiske, lige meget hvor mystificerende for de uinitierede. Endvidere er materialisme absolut, så vi kan ikke lade en Guddommelig [indblanding]...19

Disse er eksplicitte udtalelser om, at darwinisme er et dogme, der kun holdes i live for materialismens skyld. Dogmet vedholder, at der ikke er noget væsen uden materie. Derfor siger det, at livløst, ubevidst materie bragte livet til. Det insisterer på, at millioner af forskellige levende arter (altså fugle, fisk, giraffer, tigre, insekter, træer, blomster, hvaler og mennesker) opstod som et resultat af interaktionen mellem materie såsom faldende regn, lynlimt og så videre, ud af livløst materie. Dette er en forskrift modsat både fornuft og videnskab. Men darwinister fortsætter stadig uvidende med at forsvare det bare for ikke selv at skulle anerkende Allahs tydelige eksistens.

Enhver, der ikke ser på levende væsners oprindelse med en materialistisk fordom, ser denne evidente sandhed: Alle levende væsner er værket af en Skaber, Som er almægtig og alvidende. Denne Skaber er Allah, Som skabte hele universet fra ikke-eksistens, på den mest perfekte måde og formede alle levende væsner.

Evolutionsteorien: Den mest potente fortryllelse i verden

Enhver fri fra fordomme og indflydelsen fra nogen specifik ideologi, som kun bruger sin fornuft og logik, vil klart forstå, at tro på evolutionsteorien, som leder samfunds overtro uden nogen videnskabelig viden eller civilisation til tankerne, er ganske umulig.

Som det ovenover er blevet forklaret, tror de, der tror på evolutionsteorien, at nogle få atomer og molekyler kastet op i et stort kar kunne producere tænkende, forstående professorer, universitetslever, videnskabsmænd som Einstein og Galileo, kunstnere som Humphrey Bogart, Frank Sinatra og Pavarotti, såvel som antiloper, citron træer og nelliker. Endvidere, da videnskabsmændene og professorerne, som tror på dette vås er uddannede mennesker, er det ganske berettiget at tale om denne teori som ”den mest potente fortryllelse i historien”. Aldrig før har nogen anden tro eller ide taget folks fornuft så meget væk, nægtet at lade dem tænke intelligent og logisk og gemt sandheden fra dem, som om, de var blevet blindbundet. Dette er en endnu værre og utrolig blindhed end totem tilbedelse i nogle dele af Afrika, folkene fra Saba, der tilbeder Solen, Profeten Abrahams (as) stamme der tilbeder idoler, de havde lavet med deres egne hænder, eller folkene fra Profet Moses (as), der tilbeder den Gyldne Kalv.

Faktisk er denne situation en mangel på fornuft, Allah udpeger i Koranen. Han afslører i mange vers, at nogle folks sind vil blive lukket, og at de vil være magtesløse for at se sandheden. Nogle af versene er som følger:

Men de, der er vantro, med dem er det lige meget, om du advarer dem eller ej; de vil dog ikke tro. Gud har forsegleet deres hjerte og deres hørelse; over deres blik ligger der et slør. De har en vældig straf i vente. (Sura al-Baqara, 6-7)

... De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-A'raf, 179)

Om Vi så åbnede en port til himlen for dem, så de til stadighed kunne stige derop, så ville de dog sige: "Vort blik er omtåget! Nej! Vi er folk, der er blevet forgjort!" (Sura al-Hijr, 14-15)

Ord kan ikke udtrykke præcis, hvor forbløffende det er, at denne fortryllelse kan holde så stort et samfund i trældom, holde folk fra sandheden og ikke blive brudt i 150 år. Det er forståeligt, at nogle få måske tror på umulige scenarier og påstande fulde af stupiditet og uden logik. Men "magi" er den eneste mulige forklaring på, at folk fra hele verden tror, at ubevidste og livløse atomer pludselig besluttede at sætte sig sammen og danne et univers, der fungerer med et fejlfrit system af organisation, disciplin, fornuft og bevidsthed, planeten Jorden med alle dens egenskaber så perfekt tilpasset liv, og levende ting fyldt med utallige komplekse systemer.

Faktisk afslører Allah i Koranen i episoden med Profeten Moses (as) og Faraos, at nogle mennesker, der støtter ateistiske filosofier, faktisk påvirker andre med magi. Da Faraos blev fortalt om den ægte religion, fortalte han Profeten Moses (as) at møde hans egne magikere. Da Profeten Moses (as) gjorde det, fortalte han dem, at de skulle vise deres evner først. Versene fortsætter:

Han sagde: "Kast I!" Da de kastede, forheksede de menneskenes øjne og forfærdede dem; de frembragte vældig trolddom. (Sura al-A'raf, 116)

Som vi har set, var Faraos magikere i stand til at bedrage alle undtagen Profeten. Moses (as) og de, der troede på ham. Men hans bevis brød fortryllelsen eller "slugte det, som de løgnagtige har frembragt", som der står i verset:

Derpå åbenbarede Vi for Moses: "Kast din stav, og da vil den sluge det, som de løgnagtigt har frembragt!" Da trådte sandheden frem, og det, som de havde lavet, blev til intet. (Sura al-A'raf, 117-118)

Som vi kan se, da folk indså, at en fortryllelse var blevet kastet over dem og at det, de så, bare var en illusion, mistede Faraos magikere al troværdighed. I vor tid vil de også blive ydmyget, når den fulde sandhed kommer ud, og fortryllelsen brydes, med mindre de, der under påvirkning af en lignende fortryllelse tror på disse åndssvage påstande under deres videnskabelige udklædning og bruger deres liv på at forsvare dem, forlader dem. Faktisk indrømmede Malcolm Muggeridge, som var en ateistisk filosof og støtter af evolution i omkring 60 år, men som efterfølgende indså sandheden, den position, som evolutionsteorien ville befinde sig i i den nærmeste fremtid med disse ord:

Jeg selv er overbevist om, at evolutionsteorien, specielt i det omfang, den er blevet anvendt, vil blive en af de største jokes i historiebøger i fremtiden. Eftertiden vil undre sig over, at så spinkel og tvivlsom en hypotese kunne blive accepteret med den utrolige naivitet, som den er.²⁰

Den fremtid er ikke langt væk: I modsætning vil folk snart se, at "tilfælde" ikke er en gud, og vil se tilbage på evolutionsteorien som det værste bedrag og den mest forfærdelige fortryllelse i verden. Den fortryllelse begynder allerede hurtigt at blive løftet fra folks skuldre over hele verden. Mange folk, der ser dens sande ansigt, undrer sig med forbløffelse over, hvordan det var, de nogensinde blev indfanget af den.

**De sagde: "Højlovet være Du!
Vi ved kun, hvad
Du har lært os. Du er
Den Vidende og Den Vise."
(Surat al-Baqara, 32)**

NOTER

- 1 Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.
- 2 Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), p. 196.
- 3 "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life," *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, p. 1328-1330.
- 4 Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7.
- 5 Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40.
- 6 Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth," *Scientific American*, vol. 271, October 1994, p. 78.
- 7 Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, The Modern Library, New York, p. 127.
- 8 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.
- 9 B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.
- 10 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 179.
- 11 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record," *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, p. 133.
- 12 Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983. p. 197.
- 13 Solly Zuckerman, *Beyond the Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, pp. 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt," *Nature*, vol 258, p. 389.
- 14 "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, p. 20.
- 15 Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.
- 16 Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough to Coexist With Modern Humans," *Time*, 23 December 1996.
- 17 S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, p. 30.
- 18 Solly Zuckerman, *Beyond the Ivory Tower*, p. 19.
- 19 Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, 9 January, 1997, p. 28.
- 20 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43.

OGSÅ AF HARUN YAHYA

Mange folk tror, at Darwins evolutionsteori er et bevist faktum. I kontrast til denne konventionelle visdom modviser de nyeste udviklinger i forskning fuldstændig teorien. Denne bog tydeliggør evolutionsteoriens videnskabelige kollaps på en måde, som er detaljeret men let at forstå. Enhver, der vil lære om oprindelsen af levende ting, inklusiv menneskeheden, bør læse denne bog.

Hvordan blev materie og tid skabt fra intethed? Hvad siger Bing Bang teorien om universets skabelse? Hvad er paralleliteten mellem Einsteins relativitetsteori og Koranens vers? Alle disse spørgsmål besvares i denne bog. Hvis du vil lære om sandhederne om rum, materie, tid og tro, så læs denne bog.

Fascisme og kommunisme, som gjorde, at menneskeheden oplevede mørke tider, kommer fra samme kilde, som de bruger til at tiltrække masserne. Denne kilde er den materialistiske filosofi og dennes tilpasning til naturen, som er darwinisme. Anerkendelsen af denne teoris videnskabelige ugyldighed vil betyde enden af alle disse skadelige ideologier.

Denne bog går i detaljer med oprindelsesspørgsmålet og kommer med omfattende og tekniske modsigelser af darwinistisk teori. Som det nævnes i bogen, må enhver, som stadig forsvare evolutionsteorien, acceptere denne bog og indse teoriens udfordringer. I stedet vil han de facto acceptere, at hans troskab til evolutionsteorien er en uvidenskabelig tilgang og et materialistisk dogme.

Når en person undersøger sin egen krop eller noget andet levende væsen i naturen, verden eller hele universet, ser han i det et fantastisk design, kunst, planlægning og intelligens. Alt dette er noget, der beviser Allahs eksistens, enhed og evige magt. "For mænd af forståelse" er også tilgængelig på indonesisk, tysk, fransk, urdu og russisk.

I dag har videnskaben bevist, at universet blev skabt fra ingenting med et Big Bang. Alt fra kernereaktionerne i stjerner til de kemiske egenskaber i et karbonatom eller et vandmolekyle, er skabt i en herlig harmoni. Dette er Allahs fejlfri og ophøjede skabelse.

Folk som er undertrykt, som tortureres til døden, de som ikke engang har råd til et brød, kvinder, børn og ældre, som udvises fra deres hjem på grund af deres religion... I sidste ende er der kun en løsning på uretfærdigheden, kaos, sulten og undertrykkelsen: Koranens værdier.

Mange samfund, som har gjort oprør mod Guds vilje, eller som betragtede Hans udsendinge som fjender, er blevet fjernet totalt fra jordens overflade... Perished Nations undersøger disse straffe, som de afsløres i Koranens vers og i lyset af arkæologiske opdagelser.

Når du læser denne bog, vil du se, at Darwins teori er blevet totalt nedbrudt, lige som han frygtede, den ville. En grundig undersøgelse af en fugls fjer, eller en flues vingestruktur, afslører fantastisk komplekse designs. Og disse designs indikerer, at de er skabt fejlfrit af Gud.

Denne bog er en tilsigelse til at tænke. En tilsigelse til at overveje universet og levende mennesker og se, hvordan de er blevet skabt fejlfrit.

I denne bog vil du finde forklaringer om evigheden, tidløsheden og rumløsheden, som du aldrig ville have mødt noget andet sted, og du vil blive konfronteret af den realitet, at evigheden allerede er begyndt.

Når begivenhederne "sygdom" og "bedring" finder sted, bliver vores kroppe en slagmark, hvor en bitter kamp finder sted. Kroppen har dog en mekanisme, som bekæmper dem. Dette system beviser, at den menneskelige krop er resultatet af et unikt design, som er blevet planlagt med største visdom og evne.

Den planlægning, det design og den delikate balance, der findes i vores krop og når selv de fjerneste hjørner af universet, må bestemt have en overlegen Skaber. Mennesket er ikke i stand til at se sin Skaber, men ikke desto mindre kan han forstå Hans eksistens, styrke og visdom ved at bruge sin intelligens.

Påberåb dig aldrig uvidenhed om Guds evidente eksistens, om at du ikke vil blive så længe i denne verden, om dødens realitet, om at Koranen er sandhedens Bog, om at du vil stå til ansvar for dine handlinger, om din samvittigheds stemme, som altid inviterer dig til retfærdighed.

Verden er et midlertidigt rum, skabt specifikt af Gud for at teste mennesket. Enhver attraktion, der eksisterer i verdenen, bliver efterhånden slidt, korrump, forfalder og forsvinder til slut. Denne bog fører mennesket til at overveje, hvor han virkelig hører til, nemlig det Hinsides.

Videnskabelig fremgang gør det klart, at levende væsner har en ekstremt kompleks struktur, og en orden, som er for perfekt til at være dannet ved tilfælde. I denne bog beskrives Guds unikke skabelse endnu engang, så alle kan se den.

Den måde, hvorpå universet og alle væsnerne heri undersøges, og den måde hvorpå man opdager Guds skabeskunst og viser det til menneskeheden, er "videnskab". Derfor adopterer religion videnskaben som en metode til at nå detaljerne om Guds skabelse. Denne bog handler om det tætte link mellem videnskab og religion.

Farver, mønstre, pletter og endda linjer i levende væsner, der eksisterer i naturen, har en betydning. Et opmærksomt øje vil med det samme genkende, at ikke kun levende væsner, men også alt andet i naturen, er præcis som det burde være.

Den information, der er gemt i DNA, kontrollerer de tusindvis af forskellige begivenheder, som finder sted i menneskekroppens celler, og i dens systemers funktion. På samme måde som enhver bog har en forfatter og ejer, så har informationen i DNA det også: og den Skaber er vores Herre Gud, den Alvidende.

Disse millimeter store dyr har en enestående evne til at organisere og specialisere, som ikke ses hos noget andet levende væsen på jorden. Dette aspekt ved myrer skaber med ét en stor beundring af Guds overlegne magt og usammenlignelige skabelse.

Denne bog vedholder, at kilden til terrorismens plage ikke kommer fra en guddommelig religion, og at der ikke er plads til terrorisme i islam.

Denne bog handler om, hvordan evolutionsteorien er blevet ugyldiggjort af videnskabelige fund og eksperimenter med et præcist og simpelt sprog.

Evolutionsteorien har været på dagsordenen i 150 år og har påvirket en række folks syn på livet. Det pålægger dem den løgn, at de er en "art af dyr", som kom til som resultat af tilfælde. I denne bog bliver ofte stillede spørgsmål om evolutionsteorien og evolutionære påstande om disse emner besvaret.

Ligesom en lille nøgle åbner en stor dør, vil denne bog åbne nye horisonter for sine læsere. Ved at fortælle om fantastiske og beundringsværdige egenskaber ved edderkopper, som kun få folk kender, afslører denne bog den excellence og perfektion, som findes i Guds skabelse.

Formålet med denne bog er at fremvise de mirakuløse egenskaber i planter og dermed få folk til at se "skabelsesmiraklet" i ting, som de ofte møder i deres hverdag.

Indholdet i denne bog er en ekstremt vigtigt sandhed: "Alle hændelser, folk, bygninger, byer, biler, steder, som er del af vores liv i denne verden, kort sagt alt vi ser, holder, rører, lugter, smager, hører, er faktisk illusioner og følelser, som formes i vores hjerner."

Denne bog afslører, hvilken seriøs trussel romantisme udgør på samfund og individer, og viser hvor let denne fare kan elimineres.

Fascisme er en ideologi, som har bragt store katastrofer til menneskeheden. Hovedformålet med denne bog er at præsentere diverse fascistiske tendenser, som ses under forskellige metoder og forklædninger, og at vise deres sande oprindelse og formål.

Den enestående stil og den overlegne visdom, der findes i Koranen, er afgørende beviser, som viser, at det er Guds Ord. I denne bog vil du, ud over de videnskabelige mirakler i Koranen, også finde beskeder omkring fremtiden.

Alt, som udgør vores liv, er en totalitet af opfattelser, som vores sjæl modtager. I bogen, som består af en samtale mellem fire mennesker, er fordommene, som forhindrer folk i at forstå denne store sandhed, blevet fjernet, og de misforståelser, de har, forklares.

En person, som undersøger hvert hjørne af universet, ser en fejlfri plan, som indeholder både orden og design. Overalt i universet hersker der en beundringsværdig herlighed. Denne herlighed er Guds, Som skaber alt, overlegne og enestående kunstværk.

Gud kalder i Koranen den kultur af mennesker, som ikke har Guds religion, for "uvidende". Formålet med denne bog er at videreføre denne sammenligning og vise udstrækningen af den "rå forståelse" i uvidende samfund.

Der er spørgsmål om religion, som folk søger svar på og håber at blive oplyst på den bedst mulige måde. I disse brochurer vil du finde de mest præcise svar på alle de spørgsmål, du søger svar på, og lære om dit ansvar over for din Skaber.

Moses er den profet, hvis liv der fortælles mest om i Koranen. Denne bog giver en grundig undersøgelse af Profeten Moses' (as) liv i lyset af vers fra Koranen.

Denne bog præsenterer frimurer filosofien og giver en detaljeret redegørelse af, hvordan denne filosofi først infiltrerede Vesten, og så andre civilisationer i verden. Hovedtemaet kan opsummeres som "historien om den krig, som frimureri førte mod religion."

I Koranen fortæller Gud folk mange hemmeligheder. For folk, som lærer disse hemmeligheder af Koranen, er livet i verden dig meget let og fuld af glæde og lykke. Denne bog omhandler de emner, Gud fortalte til folk som en hemmelighed.

Gud skaber ethvert ord man siger, og enhver hændelse man oplever, fra det øjeblik, hvor man fødes ind i denne verden. For en troende, som forstår dette faktum, bliver uafbrudt glæde ved tro en uforanderlig livskvalitet. Den skæbne, Gud har forordnet, er fejlfri.

Denne bog, baseret på Koranens vers, kommer med et detaljeret billede af dødsøjeblikket, dommedag og afstraffelserne i helvede, og den giver en advarsel om den store fare, vi står overfor.

Denne bog er en opfordring til de, som ønsker, at godhed skal herske: den opfordrer dem til at udføre gode handlinger og indgå en alliance med andre gode folk som dem selv.

Baseret på den information, der formidles i Koranen, giver denne bog en redegørelse af Guds egenskaber, vores formål i denne verden, hvad vi skal gøre for at opfylde dette formål.

Formålet med denne bog er at præsentere Profeten Mohammed (pbuh) med alle hans aspekter, vise hvor overlegent et samfund af individer, som efterligner hans karakter, vil være, og opfordre folk til at handle som Profeten Mohammed (pbuh).

I Koranen er der en eksplicit henvisning til den "anden ankomst af Jesus til verden", som varsles i en hadith. Realiseringen af noget information afsløret om Jesus i Koranen kan kun blive mulig ved Jesus' anden ankomst...

Den mest seriøse fejl en mand kan begå, er ikke at tænke. Det er ikke muligt at finde sandheden, med mindre man tænker over grundlæggende spørgsmål som "Hvordan og hvorfor er jeg her?", "Hvem skabte mig?", eller "Hvor skal jeg hen?".

Koranen er blevet åbenbaret for os, så vi kan læse og tænke. Koranens grundlæggende koncepter er en brugbar ressource, lavet som en vejledning til at tænke.

Denne bog introducerer det sande koncept om samvittighed, som Koranen fortæller om, og trækker vores opmærksomhed hen på den slags forståelse, tanke og visdom, som en virkelig samvittighedsfuld person har.

Denne bog inkluderer internetsider på islamiske organisationer, og diverse universiteter, hvor du kan finde Harun Yahyas værker, og anmeldelser skrevet af diverse lærde, sammen med en redegørelse af reaktioner fra messer og konferencer, som har præsenteret forfatterens værker.

For at retfærdighed skal kunne herske på Jorden, er det nødvendigt med en morale, som vil få folk til at lægge deres egne interesser til side til fordel for retfærdighed. Denne moral er Koranens moral, som Gud lærer og befaler os.

At folk ikke tilegner sig Koranens moralske værdier og underkaster sig Gud, ligger til grundlag for den personlige og sociale depression, smerte, frygt og mangel på selvtillid, som opleves mange steder i dag. Denne bog forklarer de negative konsekvenser, som vantrø giver folk.

Et studie, som undersøger og forsøger at minde os om de grundlæggende moralske principper i Koranen, især de som lettest glemmes eller forsømmes til tider. Denne bog er også tilgængelig på bengali.

I denne bog henvises alle ideologier baseret på vantrø til som "irreligionens religioner". Dette er simpelthen, fordi disse ideologier med tiden har udviklet sig til at blive religioner med et komplet system af tro, praksisser og regler for at føre sit daglige liv.

Nogle af Profeten Muhammads (saas) udtalelser handler om tegnene på den sidste dag. I denne bog undersøges tegnene på den sidste dag i lyset af versene og Profeten Muhammads (saas) udtalelser.

Djævelen har fundet allierede i enhver tid. Antikrist, som vil opstå som den største negative kraft i den sidste tid, er en af dem. Formålet med denne bog er at fremstille Antikrist med alle sine egenskaber som beskrevet i Profeten Muhammads (saas) udtalelser.

Et af de grundlæggende bedrag, som leder folk til kriminalitet, er det faktum, at de hele tiden glemmer livets grundlæggende fakta. Denne bog opfordrer mennesket til at huske fakta, som hans sjæl råder ham til at glemme.

Koranen er blevet nedsendt som en bog, der let kan forstås af alle. I denne bog undersøges årsagerne til, hvorfor nogle folk mistolker Koranen, og nogle eksempler på de modsigelser, de kommer med, gennemgås og besvares.

Formålet med denne bog er at advare folk om den dag, hvor de alle vil sige ”Hvis vi bare ikke havde gjort oprør mod Gud. Hvis vi bare havde lyttet til udsendingene...” og derfor føle dyb anger.

En troende, som beslutter sig for at leve for Gud, må forlade alle idolerne i det uvidende samfund. Helliget til Gud er en opfordring til at bortkaste disse idoler for evigt.

Denne bog handler om entusiasmen hos troende, som bliver ved med at vokse indtil deres liv slutter. Hovedformålet med denne bog er at øge entusiasmen hos troende og vise dem, hvor stor en velsignelse entusiasme er, og hvordan det forstærker de troendes styrke.

Denne bog, baseret på Koranens vers, laver et detaljeret billede af dødsøjeblikket, dommedag og afstraffelserne i helvede, og den giver en advarsel om de store farer, vi står overfor.

Dette er en bog, du vil læse med glæde, mens den tydeligt gør klart, hvorfor evolutionsteorien er det største bedrag i videnskabens historie.

Har du nogensinde tænkt over de enorme dimensioner af det univers, vi lever i? Som du læser denne bog, vil du se, at vores univers og alle de levende ting deri er skabt på den mest perfekte måde af vores Skaber, Gud. Børnebogen er også tilgængelig på russisk.

Børn! Har i nogensinde stillet jer selv spørgsmål som disse: Hvordan blev vores jord skabt? Hvor var du, før du blev født? Hvordan kom have, træer, dyr til på jorden? Hvem var det første menneske? I denne bog finder i de sande svar på disse spørgsmål.

Kære børn, mens I læser denne bog, vil I se, hvordan Gud har skabt alle væsnerne på den smukkeste måde, og hvordan hver af dem viser os Hans endeløs skønhed, magt og viden.

Omar møder sin ven, honningbi, på en tur i skoven. Honningbien fortæller ham, hvordan de bygger bikuber, hvilken slags orden der findes i deres stade og mange andre ting. I slutningen af dette besøg finder Omar ud af, at det er vores Herre, Gud, Som har lært honningbierne alt, de ved.

Denne brochure indeholder resumeer af alle Harun Yahyas værker. Enhver, som seriøst og grundigt læser denne bog, vil hurtigt opnå dyb indsigt i den sande natur af den verden, han lever i.

Kære børn, mens I læser denne bog, vil I se, hvordan Gud har skabt alle væsnerne på den smukkeste måde, og hvordan hver af dem viser os Hans endeløse skønhed, magt og viden. Dyrenes Verden findes også på fransk og russisk.

Hvad synes du om myrer? Kender du til deres evner og intelligente adfærd? Ved du, hvorfor Omar er fascineret af myrernes lille verden? Hvis du vil kende svarene på disse spørgsmål, så læs denne bog.

Når du læser denne bog, vil du lære meget om bævere. Du vil lære, at Karims nye venner bygger indviklede boliger med medfødte evne. Og til slut vil du lære, at det er Gud, Som har skænket dem disse evner.

Børn, den store verden, I møder, når I læser denne bog, vedkommer jer enormt meget. I har måske ikke indset det endnu, men milliarder af arbejdere arbejder i øjeblikket på jeres vegne i denne kæmpestore verden. Du vil lære, hvordan disse arbejdere i jeres krop, den store verden, vi taler om, er celler, alt for små til at kunne ses af det blotte øje.

Utallige arter lever på jorden, hvoraf du kender nogle af dem, og andre ikke. Hvert af disse væsner, fra hundene og kattene, som du møder hver dag, til de vilde dyr, der lever i junglen, har fantastiske egenskaber og fascinerende evner. Alle disse er billeder på Guds uendelige magt og kunstfærdighed. I denne bog vil du læse om de interessante egenskaber hos disse vidunderlige væsner, og de utrolige ting, de har opnået.

En person, der har frygt for Gud, viser naturligt barmhjertighed for Hans tjenere og behandler dem venligt. Men det er essentielt at skelne mellem konceptet barmhjertighed, som det opfattes af uvidende folk, og den barmhjertighed, der beskrives i Koranen. Denne bog er blevet skrevet med det formål.

Nogle religiøse folk tror, at evolutionsteorien er et videnskabeligt faktum og leder efter en ”mellemsvej” mellem denne teori og tro på Gud. Men i virkeligheden består det ideologiske rammeværk bag teorien af antireligiøse tanker fremsat for at styrke ateismen. Denne bog sigter efter

at give et svar til de muslimer, som prøver at finde et fælles grundlag mellem evolutionsteorien og skabelsesfaktummet, og som endda prøver at finde beviser for teorien i Koranen.

Skabelsen af mennesket, som har fået en meget kompliceret kropsstruktur, fra en dråbe vand, kommer til gennem en enestående udviklingsvej. Denne udvikling sker bestemt ikke som resultat af en inaktiv proces og tilfældige sammenstræf, men er en bevidst skabelseshandling. Denne bog handler om detaljerne om ”miraklet i menneskets skabelse”.

Tillægsordet ”perfektioneret” (kamil) har betydningen inklusiv, samlet og fuldendt. Den ”perfektionerede tro”, som diskuteres i denne bog, repræsenterer det højeste niveau af modenhed og dybde af tro, en person nogensinde kan opnå.

Denne bog giver en indsigt i nogle gode moralske aspekter ved Karma filosofien, som er i overensstemmelse med Koranen, såvel som dens fordrejede synspunkter, som er i konflikt med menneskelig fornuft og samvittighed. Bogen forklarer også, hvorfor den eneste vej til sand glæde, fred og sikkerhed er at følge Guds vej og leve efter Koranen.

Hovedformålet med denne bog er at fuldt ud afsløre tilstanden for de undertrykte muslimer i hele verden og opfordre folk med samvittighed til at tænke på denne realitet og søge efter løsninger. Det forventede forår kommer, ved Guds vilje, snart.

Denne bog vedholder, at kun kærlighed, tolerance og fred kan udrydde terrorisme, og afslører med citater fra Koranen, Det Nye Testamente og Toraen, at terrorisme er en form for brutalitet, som fordømmes af alle guddommelige religioner. Med eksempler fra historien, demonstrerer bogen, at den eneste måde at bekæmpe terrorisme på, er ved at omfavne de følelser, der kommer fra religionens værdier, såsom kærlighed, medfølelse, tilgivelse, tolerance og retfærdighed.

At være en sand tjener af Gud og lede sit liv i Koranens lys kræver et godt kendskab til Koranen. Denne bog er skrevet for de, som prøver at opretholde Guds gode vilje, barmhjertighed og Paradis.

Er du klar over de skønheder, som præsenteres af Koranen for det menneskelige liv? Har du nogensinde tænkt over de fordele, en person og et samfund får, når de følger Koranens bud? Med denne bog vil du også genkende de skønheder, der præsenteres af Koranen for livet.

Denne bog er blevet skrevet for at vise, at Koranen er Guds ord, det er en vejledning og en påmindelse, den tiltaler alle i verden og dens udtalelser er gyldige til evig tid, lige fra dens åbenbaring. Det er derfor den vigtigste kilde, som alle må henvise til. For at mennesket skal vejledes til sandhed, er det essentielt, at han kender til islam og forstår Koranens vers.

Denne bog handler om oprigtighed, en vigtig egenskab hos troende, som gør dyder værdige og meningsfulde i Guds syn. Oprigtighed (ikhlas) er at gøre alt, simpelthen fordi Gud har beordret det, uden at forvente nogen personlig belønning til gengæld. I Koranen giver Gud gode tidender om Paradis til Sine oprigtige tjenere.

Mennesket er et væsen, som Gud har skænket evnen til at tænke. Men et flertal er ikke i stand til at anvende denne evne, som de burde... Formålet med denne bog er at opfordre folk til at tænke på den måde, de burde, og at guide dem i deres forsøg på at tænke. Denne bog er også tilgængelig på indonesisk.

I en krop, som er udgjort af atomer, trækker du vejret, spiser mad og drikker væsker, som alle består af atomer. I denne bog forklares usandsynligheden ved den spontane dannelse af et atom, byggestenen for alt levende og ikke-levende, og den fejlfri natur ved Guds skabelse vises.

Lydbåndsserier

SKABELSESAKTUMMET

Titlerne i denne serie inkluderer Evolutionsteorien Skabelsesfaktummet, Skabelsen af universet / Balancerne på Jorden, Miraklet i cellen / Miraklet ved fødsel, Miraklet i øjet / Miraklet i øret, Designet i dyr / Designet i planter, Miraklet i honningbien / Miraklet i myren, Miraklet i myggen / Miraklet i edderkoppen, Selvpofrelse i levende ting / Migration og orientering, Skabelsesmiraklet i DNA, Koranens mirakler.

HAR DU NOGENSINDE TÆNKT OVER SANDHEDEN? I

Titlerne i denne serie inkluderer: Har du nogensinde tænkt over sandheden?, Helliget til Gud, Den modne tro, Den uvidendes religion, Den rå forståelse af vantrø, Vigtigheden af samvittighed i Koranen, Glem aldrig, Før du fortryder, Død herefter Helvede, Paradis.

HAR DU NOGENSINDE TÆNKT OVER SANDHEDEN? II

Titlerne i denne serie inkluderer: Frygten for Gud, Mareridtet om vantrø, Kampen om irreligionens religion, Skønheder præsenteret af Koranen for liv, Satans arrogance, De troendes barmhjertighed, Ugudeligheden kaldet hån, Omkomne nationer, Hemmeligheden bag materie, tidløshed og Virkeligheden om tro.

Harun Yahyas værker er også blevet produceret som dokumentarfilm og lydbånd. Ud over engelsk findes nogle af disse produkter også på arabisk, tysk og russisk.

Evolutionens kollaps og Skabelsesfaktummet lydbånd er også tilgængelige på russisk.

Lydbåndene Omkomne nationer og Darwins mørke side blev inspireret af Harun Yahyas værker.

VIDEOFILM

Harun Yahyas værker er også blevet produceret i form af dokumentarfilm og lydbånd. Ud over engelsk findes nogle af disse produkter også på arabisk, tysk og russisk.

HARUN YAHYA PÅ INTERNETTET

DU KAN FINDE ALLE HARUN YAHYAS VÆRKER PÅ INTERNETTET

- Videnskabelig afkræftelse af darwinisme, vor tids største bedrag
- Mange bøger med hundredvis af sider med information om tegnene på Guds skabelse.
- Ekstremt værdifulde værker, som vil vejlede dig til at tænke på livets sande aspekter, ved at læse Koranens moral.

- Harun Yahyas politiske, videnskabelige og trosrelaterede artikler, som har optrådt i diverse magasiner og aviser rundt omkring i verden.

- Lydoptagelser og dokumentarfilm inspireret af Harun Yahyas værker
- Og mange andre attraktive præsentationer

www.harunyahya.com

e-mail: info@harunyahya.com

www.unionoffaiths.com

e-mail: info@unionoffaiths.com

www.miraclesofthequran.com

info@miraclesofthequran.com

www.perishednations.com

e-mail: info@perishednations.com

www.jesuswillreturn.com

e-mail: info@jesuswillreturn.com

www.islamdenouncesterrorism.com

e-mail: info@islamdenouncesterrorism.com

www.islamdenouncesantisemitism.com

e-mail: info@islamdenouncesantisemitism.com

www.endoftimes.net

info@endoftimes.net

www.evolutiondocumentary.com

e-mail: info@evolutiondocumentary.com

www.creationofuniverse.com

e-mail: info@creationofuniverse.com

www.freebookcenter.net

e-mail: info@freebookcenter.net

www.secretbeyondmatter.com

e-mail: info@secretbeyonmatter.com

www.darwinismrefuted.com

e-mail: info@darwinismrefuted.com

www.bookglobal.net

e-mail: info@bookglobal.net

www.insight-magazine.com

e-mail: info@insight-magazine.com

www.truthsforkids.com

e-mail: info@truthsforkids.com

www.for-kids.com

e-mail: info@for-kids.com

NY HJEMMESIDE

www.darwinism-watch.com

email:info@darwinism-watch.com

Livsstilen og livsmålene hos de millioner af mennesker, som lever i irreligiøse samfund, ligner hinanden meget. Årene går, og så står de lige pludselig overfor livets største og mest uundgåelige sandhed: Dødsøjeblikket ankommer. Men indtil det øjeblik har de tænkt meget lidt eller slet ikke over døden. De har ikke været i stand til at forstå livets sande formål ved at reflektere over sådanne realiteter. Mens de er i denne tilstand, møder de døden, når de mindst venter de, og er uforberedt for det Hinsides.

Der findes diverse mekanismer, som folk bruger til at ignorere livets sandheder og til at trøste sig selv ved at gøre det. En af disse, måske den mest effektive, er selvbedrag. En person, som bedrager sig selv, tror, at han kan undgå alle realiteter, inklusiv døden og alle ansvar. Faktisk er selvbedrag ikke en løsning. Det, en person virkelig må opnå, er at undgå at bedrage sig selv ved at ignorere sandheden, og at drage størst mulig fordel af den periode, Allah har givet ham i verden.

Glem ikke, at det ikke gør nogen godt at vågne op og se sandheden i dødsøjeblikket.

Om forfatteren

Forfatteren, som skriver under forfatternavnet Harun Yahya, blev født i Ankara i 1956. Han studerede kunst på Instanbuls Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har forfatteren udgivet mange bøger om politiske, trosrelaterede og videnskabelige emner. Disse værker har været dybt værdsat i hele verden, og de har været med til at hjælpe mange med at vende tilbage til deres tro på Allah, og mange andre til at nå større indsigt i deres tro. Harun Yahyas bøger taler til alle slags læsere, uanset alder, race eller nationalitet, for de fokuserer på et mål: at udvide læserens perspektiv ved at opfordre ham eller hende til at tænke over en række kritiske spørgsmål, såsom eksistensen af Allah og Hans enhed, og at leve efter de værdier, Han har foreskrevet for dem.